

Službeni list

Europske unije

C 294

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

20. kolovoza 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 294/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 294/02 Predmet C-203/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Dirk Andres, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke „Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica” 2

2018/C 294/03 Predmet C-208/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Savezna Republika Njemačka protiv Dirka Andresa (stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH), Europske komisije „Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica” 3

HR

2018/C 294/04	Predmet C-209/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Savezna Republika Njemačka protiv Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG, Europske komisije „Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”	4
2018/C 294/05	Predmet C-219/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke „Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”	5
2018/C 294/06	Predmet C-451/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – MB protiv Secretary of State for Work and Pensions (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 79/7/EEZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti — Nacionalni sustav državnih mirovina — Uvjeti za priznanje promjene spola — Nacionalni propisi kojima se to priznanje uvjetuje poništenjem braka sklopljenog prije te promjene spola — Odbijanje dodjele državne starosne mirovine osobi koja je promijenila spol, s navršenom zakonskom dobi za odlazak u mirovinu osoba koje pripadaju stečenom spolu — Izravna diskriminacija na temelju spola)	5
2018/C 294/07	Predmet C-564/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv Puma SE (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 5. — Članak 76. — Postupak povodom prigovora — Relativni razlozi za odbijanje — Uredba (EZ) br. 2868/95 — Pravilo 19. — Pravilo 50. stavak 1. — Postojanje ranijih žigova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) kojima je priznat ugled ranijeg žiga — Načelo dobre uprave — Uzimanje u obzir tih odluka u kasnijim postupcima povodom prigovora — Obveza obrazlaganja — Postupovne obveze žalbenih vijeća EUIPO-a)	6
2018/C 294/08	Predmet C-635/16 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. lipnja 2018. – Spliethoff’s Bevrachting-skantoor BV protiv Europske komisije (Žalba — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Određivanje predmeta tužbe — Financijska pomoć u području Instrumenta za povezivanje Europe (CEF) — Prometni sektor za razdoblje 2014. – 2020. — Poziv za podnošenje prijedloga — Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) — Poruka elektroničke pošte kojom se tužitelja obavještava o odbijanju njegovog prijedloga — Naknadna odluka Europske komisije kojom se uspostavlja popis odabranih prijedloga — Djelotvorna sudska zaštita)	7
2018/C 294/09	Predmet C-2/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Instituto Nacional de la Seguridad Social protiv Jesús de Crespá Reya (Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Prilog XI., naslov „Španjolska”, točka 2. — Starosna mirovina — Način izračuna — Teoretski iznos — Relevantna osnovica za plaćanje doprinosa — Posebni sporazum — Odabir osnovice za plaćanje doprinosa — Nacionalni propis kojim se radnika obvezuje na plaćanje minimalnih osnovica)	7
2018/C 294/10	Predmet C-57/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španjolska) – Eva Soraya Checa Honrado protiv Fondo de Garantía Salarial (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 3. prvi stavak — Plaćanje koje osigurava jamstvena ustanova — Otpremnine nakon prestanka radnog odnosa — Premještanje mjesta rada kojim se nameće promjena boravišta radnika — Izmjena bitnog elementa ugovora o radu — Prestanak ugovora o radu na zahtjev radnika — Načelo jednakosti i nediskriminacije)	8

2018/C 294/11	Predmet C-90/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Turbogás Produtora Energética SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 21. stavak 5. treći podstavak — Subjekt koji proizvodi električnu energiju za vlastitu uporabu — Mali proizvođači električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (a) — Energenti koji se koriste za proizvodnju električne energije — Obveza oslobođenja)	9
2018/C 294/12	Predmet C-230/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn protiv Udlændingestyrelsen (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. stavak 1. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica — Pravo na boravak državljanina treće države, člana obitelji građanina Unije, u državi članici koje je taj građanin državljanin — Ulazak tog člana obitelji na državno područje dotične države članice nakon povratka tog građanina Unije u tu državu članicu)	9
2018/C 294/13	Predmet C-246/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Ibrahima Diallo protiv État belge (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 10. stavak 1. — Zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Unije — Izdavanje — Rok — Donošenje odluke i obavijest o odluci — Posljedice nepoštovanja roka od šest mjeseci — Postupovna autonomija država članica — Načelo djelotvornosti)	10
2018/C 294/14	Predmet C-364/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Varna – Bugarska) – „Varna Holideis” EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Isporuka nekretnine do koje je došlo prije pristupanja Republike Bugarske Europskoj uniji — Ništavost ugovora o kupoprodaji utvrđena nakon pristupanja — Obveza ispravka prvotno provedenog odbitka — Tumačenje — Nadležnost Suda)	11
2018/C 294/15	Spojeni predmeti C-459/17 et C-460/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Pravo na odbitak pretporeza — Materijalni uvjeti prava na odbitak — Stvarna isporuka robe)	11
2018/C 294/16	Predmet C-512/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poljska) – postupak koji je pokrenuo HR (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 8. stavak 1. — Uobičajeno boravište djeteta — Dojenče — Odlučujuće okolnosti za utvrđivanje tog boravišta)	12
2018/C 294/17	Predmet C-731/17 P: Žalba koju je 23. prosinca 2017. podnio Nap Innova Hoteles, S.L. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 4. prosinca 2017. u predmetu T-522/17, Nap Innova Hoteles protiv SRB-a	13
2018/C 294/18	Predmet C-118/18 P: Žalba koju je 14. veljače 2018. podnio Hochmann Marketing GmbH, prije Bittorrent Marketing GmbH, protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2017. u predmetu T-771/15, Hochmann Marketing protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	13
2018/C 294/19	Predmet C-318/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) Oracle Belgium BVBA protiv Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Predmet C-331/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2018. uputio Krajský súd v Prešove (Republika Slovačka) – TE protiv Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Predmet C-341/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv J. i drugih	16
2018/C 294/22	Predmet C-344/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2018. uputio Arbeidshof te Gent (Belgija) – ISS Facility Services NV protiv Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Predmet C-348/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Predmet C-349/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vrederegrecht te Antwerpen (Belgija) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Mbutukua Kanyebe	18
2018/C 294/25	Predmet C-350/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vrederegrecht te Antwerpen (Belgija) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Larisse Nijs	18
2018/C 294/26	Predmet C-351/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vrederegrecht te Antwerpen (Belgija) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Jean-Louisa Anite Dedrooga	19
2018/C 294/27	Predmet C-354/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Tribunalul Bacău (Rumunjska) – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Predmet C-355/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – Barbara Rust-Hackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Predmet C-356/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – Christian Gmoser protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Predmet C-357/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – Bettina Plackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Predmet C-359/18 P: Žalba koju je 1. lipnja 2018. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 22. ožujka 2018. u predmetu T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland protiv EMA-e	23
2018/C 294/32	Predmet C-364/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Eni SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Predmet C-365/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Shell Italia E & P SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.	25
2018/C 294/34	Predmet C-366/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Madrid (Španjolska) – José Manuel Ortiz Mesonero protiv UTE Luz Madrid Centro (koji čine trgovačka društva SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. i Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Predmet C-367/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz i Luis Salas Fernández (kao nasljednik Lucije Sánchez de la Peña) protiv Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Predmet C-373/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2018. uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Predmet C-377/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – Kazneni postupak protiv AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Predmet C-380/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, druga stranka u postupku: E.P.	28
2018/C 294/39	Predmet C-381/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – G.S.,druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Predmet C-382/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – V.G., druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Predmet C-383/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poljska) – Lexitor Sp. z o.o. protiv Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka sa sjedištem u Gdynii, Santander Consumer Bank S.A. sa sjedištem u Wrocławu, mBank S.A. sa sjedištem u Varšavi	30
2018/C 294/42	Predmet C-385/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Arriva Italia Srl e a. protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Predmet C-386/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA protiv Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Predmet C-387/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2018. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Delfarma Sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Predmet C-389/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2018. uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) – Brussels Securities SA protiv État belge	32
2018/C 294/46	Predmet C-397/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Barcelona (Španjolska) – Ana María Páez Juárez protiv Nobel Plásticos Ibérica, S. A.	33
2018/C 294/47	Predmet C-398/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Antonio Bocero Torrico protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social i Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Predmet C-399/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV protiv Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Predmet C-401/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio Krajský soud v Praze (Češka Republika) — Herst, s. r. o. protiv Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Predmet C-403/18 P: Žalba koju su 14. lipnja 2018. podnijeli Alcogroup i Alcodis protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. travnja 2018. u predmetu T-274/15, Alcogroup i Alcodis protiv Komisije	37
2018/C 294/51	Predmet C-407/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2018. uputilo Višje sodišče v Mariboru (Slovenija) – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar protiv Addiko Banke d.d.	37
2018/C 294/52	Predmet C-440/18 P: Žalba koju je 4. srpnja 2018. podnio Verein Deutsche Sprache e.V. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 23. travnja 2018. u predmetu T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. protiv Europske komisije	38
2018/C 294/53	Predmet C-443/18: Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike	39
Opći sud		
2018/C 294/54	Spojeni predmeti T-379/10 RENV i T-381/10 RENV: Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Keramag Keramische Werke i dr. protiv Komisije (Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Francusko tržište kupaonske opreme — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Sudjelovanje određenih subjekata u zabranjenom sporazumu — Preispitivanje dokaza)	41

2018/C 294/55	Predmet T-222/14 RENV: Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2018. – Deluxe Entertainment Services Group protiv EUIPO-a (deluxe) (Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije deluxe — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001))	42
2018/C 294/56	Predmet T-616/15: Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Transtec protiv Komisije (EFR — Zemlje AKP-a — Sporazum iz Cotonoua — Programa podrške kulturnim inicijativama u luzofonim afričkim zemljama — Iznosi koje je Komisija isplatila subjektu koji je zadužen za financijsku provedbu programa u Gvineji Bisau — Povrat nakon financijske revizije — Prijebaj tražbina — Proporcionalnost — Stjecanje bez osnove — Izvanugovorna odgovornost)	42
2018/C 294/57	Predmet T-88/17: Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2018. – Španjolska protiv Komisije („EPFRR — Zadnja godina provedbe programskog razdoblja 2007. – 2013. — Poravnanje računa agencija za plaćanje država članica — Odluka kojom se određeni iznos proglašava iznosom koji se ne može ponovno upotrijebiti u okviru programa ruralnog razvoja Autonomne zajednice Estremadure — Metoda izračuna — Članak 69. stavak 5.b Uredbe (EZ) br. 1698/2005 — Legitimna očekivanja”)	43
2018/C 294/58	Predmet T-98/17: Presuda Općeg suda od 30. svibnja 2018. – RT protiv Parlamenta „Javna služba — Dužnosnici — Bolovanje — Članak 59. stavak 1. Pravilnika o osoblju — Interna pravila o liječničkim pregledima u vezi s medicinski utemeljenim izostancima s posla i povremenim liječničkim pregledima osoba koje traže naknadu za invalidnost — Liječnička potvrda — Nepostojanje liječničkog pečata i potpisa — Liječničko savjetovanje preko interneta — Odbijanje prihvaćanja”	44
2018/C 294/59	Predmet T-218/17: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2018. – HF protiv Parlamenta (Javna služba — Ugovorno osoblje — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Članak 12.a Pravilnika o osoblju — Uznemiravanje — Savjetodavni odbor nadležan za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprječavanje na radnom mjestu — Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć — Pravo na saslušanje — Načelo kontradiktornosti — Odbijanje dostave mišljenja savjetodavnog odbora i izvješća o saslušanju svjedoka — Trajanje upravnog postupka — Razumni rok)	45
2018/C 294/60	Predmeti T-402/17 i T-403/17: Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (Vienna House i VIENNA HOUSE) (Žig Europske unije — Prijave verbalnog žiga Europske unije Vienna House i figurativnog žiga Europske unije VIENNA HOUSE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe 2017/1001))	45
2018/C 294/61	Predmet T-322/18: Tužba podnesena 23. svibnja 2018. – García Ruiz protiv Parlamenta	46
2018/C 294/62	Predmet T-341/18: Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – NEC Corporation protiv Komisije	47
2018/C 294/63	Predmet T-342/18: Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Nichicon Corporation protiv Komisije	48
2018/C 294/64	Predmet T-343/18: Tužba podnesena 3. lipnja 2018. – Tokin Corporation protiv Komisije	50
2018/C 294/65	Predmet T-344/18: Tužba podnesena 4. lipnja 2018. – Rubycon i Rubycon Holdings protiv Komisije	51
2018/C 294/66	Predmet T-351/18: Tužba podnesena 5. lipnja 2018. – Ukrselhosprom PCF i Versobank protiv ESB-a	51
2018/C 294/67	Predmet T-363/18: Tužba podnesena 5. lipnja 2018. – Nippon Chemi-Con Corporation protiv Komisije	52
2018/C 294/68	Predmet T-380/18: Tužba podnesena 25. lipnja 2018. – Intas Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Predmet T-383/18: Tužba podnesena 26. lipnja 2018. – Sta*Ware EDV Beratung protiv EUIPO-a – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Predmet T-386/18: Tužba podnesena 27. lipnja 2018. – Iccrea Banca protiv Komisije i JSO-a	56
2018/C 294/71	Predmet T-393/18: Tužba podnesena 28. lipnja 2018. – Mellifera protiv Komisije	57
2018/C 294/72	Predmet T-399/18: Tužba podnesena 27. lipnja 2018. – TrekStor protiv EUIPO-a (Theatre)	58
2018/C 294/73	Predmet T-404/18: Tužba podnesena 2. srpnja 2018. – Zhadanov protiv EUIPO-a (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Predmet T-405/18: Tužba podnesena 3. srpnja 2018. – Holmer Dahl protiv SRB-a	59
2018/C 294/75	Predmet T-412/18: Tužba podnesena 2. srpnja 2018. – mobile.de protiv EUIPO-a – Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon” (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Predmet T-413/18: Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Portigon protiv SRB-a	61
2018/C 294/77	Predmet T-415/18: Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Silgan Closures i Silgan Holdings protiv Komisije	62
2018/C 294/78	Predmet T-421/18: Tužba podnesena 10. srpnja 2018. – Bauer Radio protiv EUIPO-a – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Predmet T-423/18: Tužba podnesena 6. srpnja 2018. – Fissler protiv EUIPO-a (vita)	64

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 294/01)***Posljednja objava**

SL C 285, 13.8.2018.

Prethodne objave

SL C 276, 6.8.2018.

SL C 268, 30.7.2018.

SL C 259, 23.7.2018.

SL C 249, 16.7.2018.

SL C 240, 9.7.2018.

SL C 231, 2.7.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Dirk Andres, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-203/16 P) ⁽¹⁾

„Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”

(2018/C 294/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dirk Andres, u svojstvu stečajnog upravitelja Heitkamp BauHolding GmbH (zastupnici: W. Niemann, S. Geringhoff i P. Dodos, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, T. Maxian Rusche i K. Blanck-Putz, u svojstvu agenata), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, u svojstvu agenata)

Izreka

1. Protužalba se odbija.
2. Ukidaju se točke 2. i 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 4. veljače 2016., Heitkamp BauHolding/Komisija (T-287/11, EU:T:2016:60).
3. Poništava se Odluka Komisije 2011/527/EU od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) koju je Njemačka dodijelila na temelju sanacijske klauzule propisane Zakonom o porezu na dobit (KStG, Sanierungsklausel).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova D. Andresa, stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH, u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

5. Savezna Republika Njemačka snosi vlastite troškove žalbenog postupka.

(¹) SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Savezna Republika Njemačka protiv Dirka Andresa (stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH), Europske komisije

(Predmet C-208/16 P) (¹)

„Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”

(2018/C 294/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Druge stranke u postupku: Dirk Andres (stečajni upravitelj društva Heitkamp BauHolding GmbH (zastupnici: W. Niemann, S. Geringhoff, i P. Dodos, *Rechtsanwälte*), Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, T. Maxian Rusche i K. Blanck-Putz, agenti)

Izreka

1. Protužalba se odbija.
2. Ukidaju se točke 2. i 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 4. veljače 2016., *Heitkamp BauHolding/Komisija* (T-287/11, EU:T:2016:60).
3. Poništava se Odluka Komisije 2011/527/EU od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) koju je Njemačka dodijelila na temelju sanacijske klauzule propisane Zakonom o porezu na dobit (KStG, *Sanierungsklausel*).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka, troškova Savezne Republike Njemačke u žalbenom postupku i troškova D. Andresa, stečajnog upravitelja društva Heitkamp BauHolding GmbH, u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

(¹) SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Savezna Republika Njemačka protiv Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG, Europske komisije

(Predmet C-209/16 P) ⁽¹⁾

„Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”

(2018/C 294/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Druge stranke u postupku: Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG (zastupnici: M Schweda, M. Knebelberger i F. Loose, *Rechtsanwälte*), Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, T. Maxian Rusche i K. Blanck-Putz, agenti)

Izreka

1. Protužalba se odbija.
2. Ukidaju se točke 2. i 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 4. veljače 2016., GFKL Financial Services/Komisija (T-620/11, EU:T:2016:59).
3. Poništava se Odluka Komisije 2011/527/EU od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) koju je Njemačka dodijelila na temelju sanacijske klauzule propisane Zakonom o porezu na dobit (KStG, Sanierungsklausel).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova u prvostupanjskom i žalbenom postupku, troškova Savezne Republike Njemačke u žalbenom postupku i troškova društva Lowell Financial Services GmbH u prvostupanjskom postupku.
5. Lowell Financial Services GmbH snosi vlastite troškove u žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-219/16 P) ⁽¹⁾

„Žalba — Državne potpore — Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće poslovne godine („sanacijska klauzula”) — Odluka o proglašenju sustava potpore nespojivim s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Osoba na koju se akt osobno odnosi — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „državna potpora” — Uvjet selektivnosti — Određivanje referentnog okvira — Pravna kvalifikacija činjenica”

(2018/C 294/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Lowell Financial Services GmbH, prije GFKL Financial Services AG (zastupnici: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger i F. Loose, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, T. Maxian Rusche i K. Blanck-Putz, agenti), Savezna Republika Njemačka

Izreka

1. Protužalba se odbija.
2. Ukidaju se točke 2. i 3. izreke presude Općeg suda Europske unije od 4. veljače 2016., *GFKL Financial Services/Komisija* (T-620/11, EU:T:2016:59).
3. Poništava se Odluka Komisije 2011/527/EU od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) koju je Njemačka dodijelila na temelju sanacijske klauzule propisane Zakonom o porezu na dobit (KStG, *Sanierungsklausel*).
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova društva Lowell Financial Services GmbH u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – MB protiv Secretary of State for Work and Pensions

(Predmet C-451/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 79/7/EEZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti — Nacionalni sustav državnih mirovina — Uvjeti za priznanje promjene spola — Nacionalni propisi kojima se to priznanje uvjetuje poništenjem braka sklopljenog prije te promjene spola — Odbijanje dodjele državne starosne mirovine osobi koja je promijenila spol, s navršenom zakonskom dobi za odlazak u mirovinu osoba koje pripadaju stečenom spolu — Izravna diskriminacija na temelju spola)

(2018/C 294/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: MB

Druga stranka u postupku: Secretary of State for Work and Pensions

Izreka

Direktivu Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti, a osobito njezin članak 4. stavak 1. prvu alineju, u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) trećom alinejom i člankom 7. stavkom 1. točkom (a), treba tumačiti na način da joj se protive nacionalni propisi kojima se osobi koja je promijenila spol, uz fizičke, socijalne i psihološke kriterije, nameće i uvjet da nije u braku s osobom koja pripada spolu stečenom tom promjenom, kako bi mogla ostvariti pravo na državnu starosnu mirovinu s navršenom zakonskom dobi za odlazak u mirovinu osoba koje pripadaju tom stečenom spolu.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2018. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv Puma SE

(Predmet C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 5. — Članak 76. — Postupak povodom prigovora — Relativni razlozi za odbijanje — Uredba (EZ) br. 2868/95 — Pravilo 19. — Pravilo 50. stavak 1. — Postojanje ranijih žigova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) kojima je priznat ugled ranijeg žiga — Načelo dobre uprave — Uzimanje u obzir tih odluka u kasnijim postupcima povodom prigovora — Obveza obrazlaganja — Postupovne obveze žalbenih vijeća EUIPO-a)

(2018/C 294/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: D. Botis i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku: Puma SE (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. lipnja 2018. – Spliethoff's Bevrachtingskantor BV protiv
Europske komisije**

(Predmet C-635/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Određivanje predmeta tužbe — Financijska pomoć u području Instrumenta za povezivanje Europe (CEF) — Prometni sektor za razdoblje 2014. – 2020. — Poziv za podnošenje prijedloga — Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) — Poruka elektroničke pošte kojom se tužitelja obavještava o odbijanju njegova prijedloga — Naknadna odluka Europske komisije kojom se uspostavlja popis odabranih prijedloga — Djelotvorna sudska zaštita)

(2018/C 294/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Spliethoff's Bevrachtingskantor BV (zastupnik: Y. de Vries, advocaat)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Samnadda i J. Hottiaux, agenti)

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 11. listopada 2016., Spliethoff's Bevrachtingskantor/Komisija (T-564/15, neobjavljeno, EU:T:2016:611).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 70, 6. 3. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Instituto Nacional de la Seguridad Social protiv Jesús Crespa Reya

(Predmet C-2/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Prilog XI., naslov „Španjolska”, točka 2. — Starosna mirovina — Način izračuna — Teoretski iznos — Relevantna osnovica za plaćanje doprinosa — Posebni sporazum — Odabir osnovice za plaćanje doprinosa — Nacionalni propis kojim se radnika obvezuje na plaćanje minimalnih osnovica)

(2018/C 294/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Tuženik: Jesús Crespo Rey

uz sudjelovanje: Tesorería General de la Seguridad Social

Izreka

Sporazum o slobodnom kretanju osoba sklopljen između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, koji je potpisan u Luxembourgu 21. lipnja 1999., treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom predmetu, koji obvezuje radnika migranta koji je potpisao posebni sporazum u okviru sustava socijalne sigurnosti te države članice da uplaćuje doprinose na temelju najmanje osnovice, zbog čega nadležna institucija navedene države članice prilikom izračuna teoretskog iznosa njegove starosne mirovine razdoblje obuhvaćeno tim sporazumom pridodaje razdoblje ostvarenom u toj istoj državi članici, a radi tog izračuna u obzir uzima samo doprinose uplaćene na temelju navedenog sporazuma, iako je navedeni radnik prije ostvarivanja svojeg prava slobodnog kretanja plaćao doprinose u predmetnoj državi članici na temelju osnovica većih od najmanje osnovice za plaćanje doprinosa i da radnik koji nije migrirao i koji se nije koristio svojim pravom slobodnog kretanja, a potpisao je takav sporazum, ima mogućnost plaćanja doprinosa na temelju osnovica većih od najmanje osnovice za plaćanje doprinosa.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španjolska) – Eva Soraya Checa Honrado protiv Fondo de Garantía Salarial

(Predmet C-57/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 3. prvi stavak — Plaćanje koje osigurava jamstvena ustanova — Otpremnine nakon prestanka radnog odnosa — Premještanje mjesta rada kojim se nameće promjena boravišta radnika — Izmjena bitnog elementa ugovora o radu — Prestanak ugovora o radu na zahtjev radnika — Načelo jednakosti i nediskriminacije)

(2018/C 294/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eva Soraya Checa Honrado

Tuženik: Fondo de Garantía Salarial

Izreka

Članak 3. prvi stavak Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca treba tumačiti na način da – kada su prema predmetnom nacionalnom propisu određene zakonske naknade koje se duguju nakon prestanka ugovora o radu do kojeg je došlo voljom radnika i one koje se duguju u slučaju otkazivanja zbog objektivnih razloga, poput onih koje navodi sud koji je uputio zahtjev, obuhvaćene pojmom „otpremnina nakon prestanka radnog odnosa” u smislu te odredbe – zakonske naknade koje se duguju nakon prestanka ugovora o radu do kojeg je došlo voljom radnika zbog toga što je poslodavac premjestio mjesto rada, primoravši radnika da promijeni mjesto boravišta, moraju također biti obuhvaćene tim pojmom.

⁽¹⁾ SL C 121, 18. 4. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Turbogás Produtora Energética SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-90/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 21. stavak 5. treći podstavak — Subjekt koji proizvodi električnu energiju za vlastitu uporabu — Mali proizvođači električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (a) — Energenti koji se koriste za proizvodnju električne energije — Obveza oslobođenja)

(2018/C 294/11)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Turbogás Produtora Energética SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 21. stavak 5. treći podstavak i članak 14. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije treba tumačiti na način da subjekt poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji proizvodi električnu energiju za vlastitu uporabu, bez obzira na njegovu veličinu i glavnu gospodarsku djelatnost, treba smatrati „distributerom” u smislu prvoavedene odredbe, čija je potrošnja električne energije radi njezine proizvodnje, međutim, obuhvaćena obveznim oslobođenjem od poreza predviđenim u tom članku 14. stavku 1. točki (a).

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn protiv Udlændingestyrelsen

(Predmet C-230/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. stavak 1. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica — Pravo na boravak državljanina treće države, člana obitelji građanina Unije, u državi članici koje je taj građanin državljanin — Ulazak tog člana obitelji na državno područje dotične države članice nakon povratka tog građanina Unije u tu državu članicu)

(2018/C 294/12)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Tuženik: Udlændingestyrelsen

Izreka

Članak 21. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis države članice koji ne predviđa dodjeljivanje izvedenog prava na boravak na temelju prava Unije državljaninu treće države, članu obitelji građanina Unije koji je državljanin te države članice i koji se u nju vraća nakon što je na temelju i u skladu s pravom Unije boravio u drugoj državi članici, kada navedeni član obitelji dotičnog građanina Unije nije ušao na državno područje države članice koje je državljanin taj građanin Unije ili nije u njoj podnio zahtjev za dozvolu boravka „u prirodnom nastavku” povratka predmetnog građanina Unije u tu državu članicu, pod uvjetom da se takvim propisom u okviru opće ocjene zahtijeva uzimanje u obzir i drugih relevantnih elemenata, posebice onih kojima se može dokazati da – unatoč vremenu koje je proteklo između povratka građanina Unije u navedenu državu članicu i ulaska člana njegove obitelji, državljanina treće države, u istu državu članicu – obiteljski život zasnovan ili ustaljen u državi članici domaćinu nije završio, što bi opravdavalo dodjeljivanje dotičnom članu obitelji izvedenog prava na boravak, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Ibrahima Diallo protiv État belge

(Predmet C-246/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 10. stavak 1. — Zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Unije — Izdavanje — Rok — Donošenje odluke i obavijest o odluci — Posljedice nepoštovanja roka od šest mjeseci — Postupovna autonomija država članica — Načelo djelotvornosti)

(2018/C 294/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ibrahima Diallo

Tuženik: État belge

Izreka

1. Članak 10. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da se odluka koja se odnosi na zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Europske unije mora donijeti i o njoj se mora obavijestiti u roku od šest mjeseci koji je predviđen tom odredbom.
2. Direktivu 2004/38 treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se nadležnim nacionalnim tijelima nameće da podnositelju zahtjeva po službenoj dužnosti izdaju boravišnu iskaznicu za člana obitelji građanina Europske unije ako je protekao rok od šest mjeseci iz članka 10. stavka 1. Direktive 2004/38 a da prethodno ne utvrde da podnositelj zahtjeva stvarno ispunjava uvjete za boravak u državi članici domaćinu u skladu s pravom Unije.

3. Pravo Unije treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa, kao što je ona u glavnom postupku, na temelju koje, nakon sudskog poništenja odluke kojom se odbija izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Europske unije, nadležno nacionalno tijelo ponovno raspolože čitavim rokom od šest mjeseci iz članka 10. stavka 1. Direktive 2004/38.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Varna – Bugarska) – „Varna Holideis” EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-364/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Isporuka nekretnine do koje je došlo prije pristupanja Republike Bugarske Europskoj uniji — Ništavost ugovora o kupoprodaji utvrđena nakon pristupanja — Obveza ispravka prvotno provedenog odbitka — Tumačenje — Nadležnost Suda)

(2018/C 294/14)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Varna Holideis” EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izreka

Sud Europske unije nije nadležan za davanje odgovora na pitanja koja je uputio Administrativen sad – Varna (Upravni sud u Varni, Bugarska).

⁽¹⁾ SL C 269, 14. 8. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Spojeni predmeti C-459/17 et C-460/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Pravo na odbitak pretporeza — Materijalni uvjeti prava na odbitak — Stvarna isporuka robe)

(2018/C 294/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Tuženik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Izreka

Članak 17. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/680/EEZ od 16. prosinca 1991., treba tumačiti na način da je za uskraćivanje poreznom obvezniku koji je primatelj računa prava na odbitak PDV-a koji je naveden na tom računu dovoljno da porezna uprava utvrdi da transakcije na koje se taj račun odnosi nisu bile stvarno provedene.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 28. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poljska) – postupak koji je pokrenuo HR

(Predmet C-512/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 8. stavak 1. — Uobičajeno boravište djeteta — Dojenče — Odlučujuće okolnosti za utvrđivanje tog boravišta)

(2018/C 294/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HR

uz sudjelovanje: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Izreka

Članak 8. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, treba tumačiti na način da uobičajeno boravište djeteta u smislu te uredbe odgovara mjestu gdje se stvarno nalazi središte njegovih životnih interesa. Na nacionalnom je sudu da utvrdi gdje se nalazi to središte u trenutku podnošenja zahtjeva u vezi s roditeljskom odgovornošću prema djetetu na temelju skupa suglasnih činjeničnih elemenata. U tom pogledu, u predmetu poput onog u glavnom postupku, s obzirom na činjenice koje je utvrdio taj sud, odlučujuće okolnosti zajedno čine:

— činjenica da je dijete od rođenja do rastave svojih roditelja uobičajeno s njima živjelo na određenom mjestu;

- okolnost da roditelj koji nakon rastave para faktično skrbi o djetetu i dalje s njim svakodnevno boravi na tom mjestu i ondje obavlja svoju profesionalnu aktivnost u okviru radnog odnosa na neodređeno vrijeme i
- činjenica da dijete u navedenom mjestu ima redovite kontakte sa svojim drugim roditeljem, koji i dalje boravi na tom istom mjestu.

Nasuprot tomu, u predmetu poput onog u glavnom postupku ne mogu se smatrati odlučujućima sljedeće okolnosti:

- boravci roditelja koji faktično skrbi o djetetu koje je u prošlosti ostvario s njim na području države članice svojeg podrijetla u okviru godišnjih odmora ili praznika;
- podrijetlo predmetnog roditelja, kulturološke veze djeteta u pogledu te države članice koje iz tog proizlaze i njegove veze s obitelji koja boravi u navedenoj državi članici i
- eventualna namjera tog roditelja da se u budućnosti s djetetom nastani u toj istoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 412, 4. 12. 2017.

Žalba koju je 23. prosinca 2017. podnio Nap Innova Hoteles, S.L. protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 4. prosinca 2017. u predmetu T-522/17, Nap Innova Hoteles protiv SRB-a

(Predmet C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Nap Innova Hoteles, S.L. (zastupnik: L. Hernández Cabeza, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Rješenjem od 5. srpnja 2018. Sud (deveto vijeće) odbio je žalbu i naložio društvu Nap Innova Hoteles, S.L. snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 14. veljače 2018. podnio Hochmann Marketing GmbH, prije Bittorrent Marketing GmbH, protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2017. u predmetu T-771/15, Hochmann Marketing protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Hochmann Marketing GmbH, prije Bittorrent Marketing GmbH (zastupnik: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (deveto vijeće) od 28. lipnja 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) Oracle Belgium BVBA protiv Belgische Staat

(Predmet C-318/18)

(2018/C 294/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oracle Belgium BVBA

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 2. Odluke Europske komisije od 11. siječnja 2016. (SA.37667), prema kojem „[s]ve iznose [mjere potpore Belgije odobrene odlukom tijela za prethodna obvezujuća porezna mišljenja belgijske porezne uprave od 1. srpnja 2008. u korist društva Tekelec International BVBA u obliku izuzeća od oporezivanja za takozvane ‚viškove dobiti‘ za poslovne godine 2009., 2010., 2011. i 2012. koje su ocijenjene nezakonitima] koje korisnici još nisu vratili nakon povrata opisanog u stavku 1. vraćaju grupe poduzetnika kojima korisnik pripada”, tumačiti na način da u slučaju preuzimanja korisnika potpore (društva Tekelec International BVBA) od novog koncerna (koncerna Oracle) nakon završetka mjere potpore (mjere potpore koja se odnosi na poslovne godine 2009., 2010., 2011. i 2012. u slučaju preuzimanja od 10. lipnja 2013.) i prije početka ispitivanja dopuštenosti mjere potpore od strane Europske komisije (pokrenuto dopisom od 19. prosinca 2013.) „grup[a] poduzetnika kojima korisnik [potpore] pripada” postaje koncern kupca ili ostaje koncern prodavatelja?
2. Ako odgovor na prvo pitanje, neovisno o naravi mjere potpore koja je ocijenjena nezakonitom (gospodarska ili porezna) ovisi o pitanju je li cijena preuzimanja u skladu s tržištem, naime, u slučaju da koncern prodavatelja ostaje korisnik kada je cijena preuzimanja u skladu s tržištem, osobito ako je vrijednost navedene mjere potpore obuhvaćena cijenom preuzimanja, i u slučaju da koncern kupca postaje korisnik kada je cijena preuzimanja ispod tržišne cijene, konkretno, kada vrijednost navedene mjere potpore nije ili nije u potpunosti obuhvaćena cijenom preuzimanja, tko tada u slučaju povrata mjere potpore koja je ocijenjena nezakonitom od strane koncerna kupca ili njegovog dijela snosi teret dokazivanja: mora li novi koncern ili njegov preuzeti dio dokazati da je cijena preuzimanja u skladu s tržištem ili tijelo koje traži povrat, belgijska država, mora dokazati da je cijena preuzimanja ispod tržišne cijene?
3. Suprotno tomu, ako odgovor na prvo pitanje zbog porezne naravi predmetne mjere potpore ne ovisi o pitanju je li cijena preuzimanja u skladu s tržištem, na kojoj se tada osnovi mora odrediti koji je koncern nakon preuzimanja „grup[a] poduzetnika kojima korisnik [potpore] pripada”?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2018. uputio Krajský súd v Prešove (Republika Slovačka) – TE protiv Pohotovosť s.r.o.

(Predmet C-331/18)

(2018/C 294/20)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Prešove

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: TE

Druga stranka u postupku: Pohotovosť s.r.o.

Prethodna pitanja

1. A. Slovački zakonodavac je nakon presude donesene u predmetu C-42/15 ⁽¹⁾ iz članka 9. Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zakon br. 129/2010 o potrošačkim kreditima i drugim kreditima i zajmovima potrošačima i o izmjenama i dopunama određenih zakona; u daljnem tekstu: Zakon br. 129/2010) s učinkom od 1. svibnja 2018. ispustio pojmove „glavnice, kamata i drugih troškova”, kao elemente ugovora koji se odnose na povrat kredita, čime je ukinuo zakonsko pravo potrošača u ugovorima o potrošačkim kreditima na ikakvo navođenje (ne samo u obliku amortizacijske tablice) specifikacije otplate na glavicu, kamate i troškove i sankcije zbog povrede tog prava.
- B. Iako je točno da su [slovački] sudovi u praksi, među ostalim, od 1. svibnja 2018. zbog izmjene zakona temeljitije primjenjivali presudu Suda, ipak, u sporovima o ugovorima o potrošačkim kreditima sklopljenima do 1. svibnja 2018., trebaju, tumačenjem koje je u skladu s pravom Unije, nastojati postići u biti isti rezultat koji je htio postići zakonodavac.
- C. U tim okolnostima pitanje Sudu usmjereno je na tumačenje prava Unije u okviru primjene neizravnog učinka direktiva. Uzimajući u obzir velik broj odluka kojima su sudovi u prošlosti priznavali da Zakon br. 129/2010 daje potrošačima pravo na specifikaciju otplate na glavicu, kamate i troškove, postavlja se pitanje:

Dopušta li, prilikom provedbe neizravnog učinka direktive u horizontalnim odnosima među pojedincima radi postizanja njezina punog učinka upotrebom svih metoda tumačenja i cijelog [internog] pravnog poretka, načelo pravne sigurnosti sudu da u sporu o ugovoru o potrošačkom kreditu sklopljenom prije 1. svibnja 2018. donese odluku čiji su učinci istovrijedni onima koji proizlaze iz izmjene zakona koju je donio zakonodavac s učinkom od 1. svibnja 2018. radi provođenja presude donesene u predmetu C-42/15?

Sud koji je uputio zahtjev postavlja daljnja pitanja samo ako Sud odgovori na pitanje 1. C u smislu da, prilikom provedbe neizravnog učinka direktive u horizontalnim odnosima među pojedincima radi postizanja njezina punog učinka, načelo pravne sigurnosti dopušta sudu da donese odluku čiji su učinci istovrijedni onima koji proizlaze iz izmjene zakona koju je donio zakonodavac s učinkom od 1. svibnja 2018. radi provođenja presude donesene u predmetu C-42/15 i stoga u tom slučaju:

2. Treba li presudu Suda Europske unije od 9. studenoga 2016. u predmetu C-42/15, Home Credit Slovakia, i Direktivu 2008/48/EZ ⁽²⁾ od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽³⁾, tumačiti na način da je Sud Europske unije presudio da se Direktivi 2008/48 protivi nacionalni propis koji ne zahtjeva samo specifikaciju otplate u obliku amortizacijske tablice, nego i svaki drugi zakonski izraz iznosa, broja i učestalosti otplate glavnice potrošačkog kredita?

3. Treba li navedenu presudu Suda tumačiti na način da, za razliku od onoga što je naznačeno za glavnica, ona uređuje i pitanje prekoračuje li propis države članice koji predviđa pravo potrošača da u ugovoru o potrošačkim kreditima budu navedeni iznos, broj i rokovi dospijeca otplate kamata i troškova Direktivu 2004/48? Ako se presuda odnosi i na kamate i troškove, prekoračuje li i specifikacija povrata kamata i troškova u obliku koji nije amortizacijska tablica navedenu Direktivu, osobito njezin članak 10. stavak 2. točku (j)?

⁽¹⁾ Presuda od 9. studenoga 2016., Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842)

⁽²⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (SL 1987., L 42, str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv J. i drugih**

(Predmet C-341/18)

(2018/C 294/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druge stranke u postupku: J. i dr.

Ostale stranke u postupku: C. i H. i. dr.

Prethodno pitanje

Treba li članak 11. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) tumačiti na način da je državljanin treće zemlje koji je prethodno ušao u šengenski prostor, primjerice preko međunarodne zračne luke, u smislu Zakonika o schengenskim granicama, napušta šengenski prostor čim se kao pomorac ukrca na brod koji se već nalazi u luci kao vanjskoj granici, neovisno o tome hoće li napustiti morsku luku s tim brodom i ako hoće, neovisno o tome kada će se to dogoditi? Ili se, da bi bila riječ o izlasku, prvo mora utvrditi da će pomorac napustiti luku s dotičnim brodom, i ako hoće, primjenjuje li se onda najdulji rok unutar kojeg mora uslijediti isplovljavanje, te kada se, u tom slučaju, mora otisnuti izlazni pečat? Ili se „izlaskom” smatra neki drugi trenutak, eventualno pod drugim pretpostavkama?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL. 2016., L 77, str. 1).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2018. uputio Arbeidshof te Gent (Belgija) – ISS
Facility Services NV protiv Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Predmet C-344/18)

(2018/C 294/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidshof te Gent

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: ISS Facility Services NV

Protivnici žalitelja: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Prethodna pitanja

Treba li odredbe članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća i pogona tumačiti na način da se u slučaju istodobnog prijenosa različitih dijelova poduzeća u smislu članka 1. stavka 1. Direktive, koji se prenose na različite stjecatelje, prava i obveze iz postojećeg ugovora o radu nekog zaposlenika u trenutku prijenosa, koji je bio zaposlen u svakom od prenesenih dijelova poduzeća, prenosi na svakog od stjecatelja, ali razmjerno opsegu poslova navedenog zaposlenika u dijelu poduzeća koji je stekao dotični stjecatelj,

ili na način da se navedena prava i obveze u cijelosti prenose na stjecatelja dijela poduzeća u kojem je zaposlenik primarno bio zaposlen,

ili, ako se odredbe Direktive ne mogu tumačiti na jedan od prethodno navedenih načina, na način da se prava i obveze iz ugovora o radu navedenog zaposlenika ne prenose ni na jednog stjecatelja, pri čemu ovo vrijedi i ako nije moguće posebno odrediti opseg poslova zaposlenika u svakom od prenesenih dijelova poduzeća?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Predmet C-348/18)

(2018/C 294/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Tuženik: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA).

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. stavak 1. Uredbe EEZ-a br. 3950/92 ⁽¹⁾, – također s obzirom na obrazloženje presude Suda EU-a od 5. svibnja 2011. u spojenim predmetima C-230/09 i C-231/09 u vezi s člankom 10. stavkom 3. Uredbe br. 1798/2003/EZ ⁽²⁾ – tumačiti na način da se neiskorišteni dio nacionalne referentne količine, dodijeljene za isporuke, može preraspodijeliti prema objektivnim prioritetnim kriterijima koje su utvrdile države članice ili se treba tumačiti na način da se to usklađivanje mora provesti isključivo na temelju kriterija razmjernosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3950/92, od 28. prosinca 1992., o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL L 405, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1788/2003, od 29. rujna 2003., o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL L 270, str. 123.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Mbutukua Kanyebe**

(Predmet C-349/18)

(2018/C 294/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Mbutuku Kanyebe

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾, tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglasi ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Larisse Nijs**

(Predmet C-350/18)

(2018/C 294/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Larissa Nijs

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglašuje ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Jean-Louisa Anite Dedrooga**

(Predmet C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Jean-Louis Anita Dedroog

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglašiti ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Tribunalul Bacău (Rumunjska) – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Predmet C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bacău

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Druga stranka u postupku: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Prethodna pitanja

1. Je li svrha iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 261/2004⁽¹⁾ naknaditi u načelu imovinsku štetu, dok se ona neimovinska mora ocijeniti s obzirom na članak 12. ili članak 7. stavak 1. točka (b) pokriva u načelu neimovinsku štetu, dok je ona imovinska uređena odredbama članka 12.?
2. Je li iznos koji predstavlja neisplaćenu plaću koji je veći od iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) obuhvaćen pojmom dodatne odštete koji se spominje u članku 12.?
3. U smislu članka 12. [stavka 1.] druge rečenice „[o]dšteta dodijeljena putniku ovom Uredbom može se odbiti od iznosa takve odštete”. Treba li taj članak Uredbe br. 261/2004 razumjeti u smislu da nacionalnom sudu ostavlja diskrecijsku ovlast odlučivanja hoće li od dodatne odštete odbiti iznos koji je dodijeljen u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) ili je takvo odbijanje obvezno?
4. U slučaju da odbijanje iznosa nije obvezno, na temelju kojih elemenata nacionalni sud odlučuje treba li iznos iz članka 7. stavka 1. točke (b) odbiti od iznosa dodatne odštete?
5. Treba li štetu koja je nastala zbog neisplate plaće uzrokovane činjenicom da radnik nije mogao doći na radno mjesto zbog kasnog dolaska na određeno mjesto uslijed preusmjerenja ocjenjivati iz perspektive ispunjenja obveza predviđenih člankom 8. ili člankom 12. u vezi s člankom 4.?
6. Znači li ispunjenje obveze zračnog prijevoznika da pruži pomoć na temelju članka 4. stavka 3. i članka 8. Uredbe br. 261/2004 to da je putnik u potpunosti obaviješten o svim opcijama glede preusmjerenja, kako su predviđene člankom 8. stavkom 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe?
7. Na kome je u skladu s člankom 8. Uredbe br. 261/2004 teret dokazivanja da je preusmjerenje provedeno najranije moguće?
8. Je li Uredbom br. 261/2004 propisano da su putnici dužni tražiti druge letove za određeno mjesto i zatražiti od zračnog prijevoznika da na tim letovima nađe slobodna mjesta ili je zračni prijevoznik dužan po službenoj dužnosti tražiti opciju koja je najpovoljnija za putnika kako bi ga preveo na određeno mjesto?
9. Je li prilikom određivanja štete koju su putnici pretrpjeli mjerodavna činjenica da su oni prihvatili prijedlog zračnog prijevoznika da im ponudi let za 11. rujna 2016. iako su mogli pretpostaviti da im neće biti isplaćena plaća za razdoblje u kojem su bili odsutni s posla?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Barbara Rust-Hackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Barbara Rust-Hackner

Tuženik: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 90/619/EEZ (Druga direktiva o životnom osiguranju) ⁽¹⁾, u njezinu tekstu kako je izmijenjena Direktivom 92/96/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) ⁽²⁾, u vezi s člankom 31. Direktive 92/96/EEZ, tumačiti na način da obavijest o mogućnosti odustanka mora sadržavati i napomenu o tome da za odustanak nije potreban poseban oblik?
2. Može li odustanak zbog pogrešne poduke o pravu na odustanak biti izjavljen i nakon prestanka ugovora o životnom osiguranju zbog otkaza (i otkupa) ugovaratelja osiguranja?

⁽¹⁾ Druga direktiva Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje, utvrđivanju odredaba za olakšanje stvarnog izvršavanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ; SL L 330, str. 50.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju); SL L 360, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Christian Gmoser protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-356/18)

(2018/C 294/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christian Gmoser

Tuženik: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 90/619/EEZ (Druga direktiva o životnom osiguranju) ⁽¹⁾, u njezinu tekstu kako je izmijenjena Direktivom 92/96/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) ⁽²⁾, u vezi s člankom 31. Direktive 92/96/EEZ, tumačiti na način da obavijest o mogućnosti odustanka mora sadržavati i napomenu o tome da za odustanak nije potreban poseban oblik?
2. Može li odustanak zbog pogrešne poduke o pravu na odustanak biti izjavljen i nakon prestanka ugovora o životnom osiguranju zbog otkaza (i otkupa) ugovaratelja osiguranja?

⁽¹⁾ Druga direktiva Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje, utvrđivanju odredaba za olakšanje stvarnog izvršavanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ; SL L 330, str. 50.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju); SL L 360, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Bettina Plackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-357/18)

(2018/C 294/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Bettina Plackner

Tuženik: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prethodno pitanje

Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 90/619/EEZ (Druga direktiva o životnom osiguranju) ⁽¹⁾, u njezinu tekstu kako je izmijenjena Direktivom 92/96/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) ⁽²⁾, u vezi s člankom 31. Direktive 92/96/EEZ, tumačiti na način da obavijest o mogućnosti odustanka mora sadržavati i napomenu o tome da za odustanak nije potreban poseban oblik?

⁽¹⁾ Druga direktiva Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje, utvrđivanju odredaba za olakšanje stvarnog izvršavanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ; SL L 330, str. 50.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju); SL L 360, str. 1.

**Žalba koju je 1. lipnja 2018. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Općeg suda
(sedmo vijeće) od 22. ožujka 2018. u predmetu T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland protiv EMA-e**

(Predmet C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za lijekove (EMA) (zastupnici: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński, agenti)

Druge stranke u postupku: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— prihvati EMA-inu žalbu i ukine presudu Općeg suda u predmetu T-80/16;

— odbije tužbu za poništenje kao neosnovanu; i

— naloži tužitelju u prvom stupnju snošenje svih troškova ovog postupka (uključujući troškove nastale u postupku pred Općim sudom).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

EMA ističe dva žalbena razloga:

1. Prvi žalbeni razlog sastoji se od dva dijela. U prvom dijelu tog prvog žalbenog razloga EMA navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 50. pobijane presude smatrao da članak 5. stavak 1. Uredbe o lijekovima za rijetke bolesti ⁽¹⁾ treba tumačiti odvojeno od članka 5. stavka 2. Takvim tumačenjem povrijeđen je članak 5. stavak 1. jer se njime ugrožava učinkovitost te odredbe.

U drugom dijelu prvog žalbenog razloga EMA ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 64. pobijane presude zaključio da se EMA mora pozivati na pojam lijeka kada u svrhu primjene članka 5. stavka 1. utvrđuje preklapaju li se zahtjev za uvrštenje lijeka za rijetke bolesti i prethodno podnesen zahtjev za odobrenje za stavljanje lijeka u promet.

2. U drugom žalbenom razlogu EMA navodi da se Opći sud temeljio na nepravilnom tumačenju pojma lijekova iz članka 1. stavka 2. Direktive ⁽²⁾ 2001/83/EZ jer je utvrdio da bi se dva proizvoda, zbog razlika u svojim pomoćnim tvarima i načinima primjene, u svrhu primjene članka 5. stavka 1. Uredbe o lijekovima za rijetke bolesti smatrala različitima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL 2000., L 18., str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2001/83/EZ od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Eni SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-364/18)

(2018/C 294/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eni SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodno pitanje

Protivi li se odredbama članka 6. stavka 1. i šeste uvodne izjave Direktive 94/22/EEZ ⁽¹⁾ nacionalno zakonodavstvo, konkretnije članak 19. stavak 5-bis Zakonodavne uredbe br. 625 iz 1996., koje, zbog tumačenja koje je dao Consiglio di Stato (Državno vijeće) u presudi br. 290/2018, u okviru plaćanja naknade za koncesiju, omogućuje nametanje indeksa udjela energije, koji se temelji na cijenama nafte i drugih goriva, umjesto primjene indeksa PFOR koji je povezan s cijenom plina na kratkoročnom tržištu?

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o uvjetima za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika (SL L 164, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Shell Italia E & P SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.

(Predmet C-365/18)

(2018/C 294/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Shell Italia E & P SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Prethodno pitanje

Protivi li se odredbama članka 6. stavka 1. i šeste uvodne izjave Direktive 94/22/EEZ ⁽¹⁾ nacionalno zakonodavstvo, konkretnije članak 19. stavak 5-bis Zakonodavne uredbe br. 625 iz 1996., koje, zbog tumačenja koje je dao Consiglio di Stato (Državno vijeće) u presudi br. 290/2018, u okviru plaćanja naknade za koncesiju, omogućuje nametanje indeksa udjela energije, koji se temelji na cijenama nafte i drugih goriva, umjesto primjene indeksa PFOR koji je povezan s cijenom plina na kratkoročnom tržištu?

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o uvjetima za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika (SL L 164, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Madrid (Španjolska) – José Manuel Ortiz Mesonero protiv UTE Luz Madrid Centro (koji čine trgovačka društva SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. i Citelum Ibérica S.A.)

(Predmet C-366/18)

(2018/C 294/34)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: José Manuel Ortiz Mesonero

Tuženik: UTE Luz Madrid Centro (koji čine trgovačka društva SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. i Citelum Ibérica S.A.)

Prethodno pitanje

1. Protivi li se člancima 8., 10. i 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 3. Ugovora o Europskoj uniji, članku 23. i članku 33. stavku 2. Povelje o temeljnim pravima te članku 1. i članku 14. stavku 1. Direktive 2006/54⁽¹⁾, svima u vezi s Direktivom 2010/18⁽²⁾ o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu, nacionalna odredba poput članka 37. stavka 6. Estatuto de los Trabajadores (Zakonik o radu) kojim se ostvarivanje prava radnika na usklađivanje obiteljskog i profesionalnog života kako bi neposredno mogao brinuti o maloljetnicima ili uzdržavanim članovima obitelji uvjetuje time da radnik u svakom slučaju zbog toga treba, uz razmjerno smanjenje plaće, skratiti svoje uobičajeno radno vrijeme?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL 2006., L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ (SL 2010., L 68, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 276.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz i Luis Salas Fernández (kao nasljednik Lucije Sánchez de la Peña) protiv Administración del Estado

(Predmet C-367/18)

(2018/C 294/35)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužiteljice: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz i Luis Salas Fernández (kao nasljednik Lucije Sánchez de la Peña)

Tuženik: Administración del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji se nalazi u Prilogu Direktivi 1999/70⁽¹⁾, tumačiti na način da mu se protivi španjolski nacionalni propis koji u članku 12. stavku 3. Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (Pročišćeni tekst Zakona o javnim službenicima, Kraljevski zakonodavni dekret br. 5/2015 od 30. listopada) propisuje mogućnost prestanka ugovora o radu bez ikakve naknade štete ali, naprotiv, propisuje naknadu štete u članku 49. stavku 1. točki (c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (Pročišćeni tekst Zakona o radu, Kraljevski zakonodavni dekret br. 2/2015 od 23. listopada), ako do prestanka ugovora o radu dođe zbog drugih zakonom određenih razloga?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, ulazi li u područje primjene članka 5. Okvirnog sporazuma mjera poput one koju propisuje španjolski zakonodavac, kojom se naknada određuje na iznos u vrijednosti plaće za 12 dana rada po svakoj godini rada, a koja se radniku isplaćuje po isteku njegova ugovora o radu za privremeno obavljanje poslova čak i kad je pravni temelj privremenog zaposlenja samo jedan ugovor?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma zakonska odredba koja radnicima koji su sklopili ugovore na određeno vrijeme priznaje pravo na naknadu štete u iznosu vrijednosti plaće za 12 dana rada po svakoj godini rada zbog prestanka ugovora o radu, ali tu naknadu ne priznaje prethodno navedenom pomoćnom osoblju kada dođe do prestanka njihova ugovora o radu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2018. uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-373/18)

(2018/C 294/36)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Je li članku 7. stavku 1. Direktive Vijeća 69/335/EEZ ⁽¹⁾ od 17. srpnja 1969., u verziji izmijenjenoj Direktivom Vijeća 85/303/EEZ ⁽²⁾ od 10. lipnja 1985., protivna točka 26.1. Opće tarife upravnih pristojbi, u verziji proizišloj iz članka 3. Uredbe sa zakonskom snagom br. 322-B/2001 od 14. prosinca 2001., koja propisuje da se prilikom osnivanja trgovačkog društva (osobito dioničkog društva) čiji je kapital u cijelosti uplaćen u gotovini naplaćuje upravna pristojba?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 69/335/EEZ od 17. srpnja 1969. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala (SL 1969., L 249, str. 25.)

⁽²⁾ SL 1985., L 156, str. 23.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – Kazneni postupak protiv AH, PB, CX, KM, PH

(Predmet C-377/18)

(2018/C 294/37)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

AH, PB, CX, KM, PH

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 4. stavkom 1. prvom rečenicom u vezi s uvodnom izjavom 16. prvom rečenicom i s uvodnom izjavom 17. Direktive 2016/343⁽¹⁾ nacionalna sudska praksa kojom se zahtijeva da se u tekstu sporazuma (sklopljenog u kaznenom postupku) kao počinitelji kaznenog djela o kojem je riječ navedu ne samo okrivljenik, koji je priznao krivnju za počinjenje tog kaznenog djela i sklopio taj sporazum, nego i supočinitelji kaznenog djela koji nisu sklopili taj sporazum, nisu priznali krivnju i protiv kojih se postupak nastavlja u skladu s redovitim kaznenim postupkom, ali koji su suglasni s tim da prvi okrivljenik sklopi taj sporazum?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, druga stranka u postupku: E.P.**

(Predmet C-380/18)

(2018/C 294/38)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga stranka u postupku: E.P.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) 2016/399⁽¹⁾ tumačiti na način da odluku o tome da se zakonit boravak u trajanju od ne više od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana okončava jer stranac predstavlja prijetnju za javni poredak treba obrazložiti činjenicom da osobno ponašanje dotičnog stranca predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe neki od temeljnih interesa društva?
2. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, koji se zahtjevi u pogledu obrazlaganja, u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (e) Uredbe (EU) 2016/399 (Zakonik o schengenskim granicama), primjenjuj na odluku o tome da stranac predstavlja prijetnju za javni poredak?

Treba li članak 6. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) 2016/399 (Zakonik o schengenskim granicama), tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom stranac predstavlja prijetnju za javni poredak isključivo zato što nije sporno da ga se sumnjiči za počinjenje kaznenog djela?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL 2016., L 77, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – G.S.,druga
stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Predmet C-381/18)

(2018/C 294/39)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: G.S.

Druga stranka u žalbenom postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 2. Direktive 2003/86/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u slučaju povlačenja ili odbijanja obnavljanja dozvole boravka člana obitelji zbog razlogâ javnog poretka mora obrazložiti činjenica da osobno ponašanje dotičnog člana obitelji predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe neki od temeljnih interesa društva?
2. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, koji se zahtjevi u pogledu obrazlaganja, u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 2003/86, primjenjuju na odbijanje povlačenja ili odbijanje obnavljanja dozvole boravka člana obitelji zbog razlogâ javnog poretka?
3. Treba li članak 6. stavak 2. Direktive 2003/86 tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom se obnavljanje dozvole boravka članu obitelji može povući ili odbiti zbog razlogâ javnog poretka ako je kazna ili mjera izrečena protiv njega dovoljno stroga („klizna ljestvica”) s obzirom na trajanje zakonitog boravka u Nizozemskoj, pri čemu se na temelju kriterija iz presuda Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) od 2. kolovoza 2001., Boultif protiv Švicarske, CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, i od 18. listopada 2006., Üner protiv Nizozemske, CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, odvaguju interes dotičnog člana obitelji u pogledu ostvarivanja prava na spajanje obitelji u Nizozemskoj i interes nizozemske države u pogledu zaštite javnog poretka?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – V.G.,
druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Predmet C-382/18)

(2018/C 294/40)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: V.G.

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Je li Sud, s obzirom na članak 3. stavak 3. Direktive 2003/86/EZ⁽¹⁾ i presudu Nolan (C-583/10, ECLI:EU:C:2012:638), nadležan za davanje odgovora na prethodna pitanja o tumačenju odredbi te direktive koja je postavio nizozemski sud u sporu o zahtjevu za ulazak i boravak člana obitelji sponzora koji ima nizozemsko državljanstvo ako je direktiva u nizozemskom pravu proglašena izravno i bezuvjetno primjenjivom na takvog člana obitelji?
2. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive 2003/86 tumačiti na način da odbijanje zahtjeva za ulazak i boravak člana obitelji zbog razlogâ javnog poretka treba obrazložiti time da osobno ponašanje dotičnog člana obitelji predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe neki od temeljnih interesa društva?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, koji se zahtjevi u pogledu obrazlaganja, u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 2003/86, primjenjuju na odbijanje zahtjeva za ulazak i boravak člana obitelji zbog razlogâ javnog poretka?

Treba li članak 6. stavak 1. Direktive 2003/86 tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom se zahtjev za ulazak i boravak člana obitelji može odbiti zbog razlogâ javnog poretka na temelju osude tijekom ranijeg boravka u dotičnoj državi članici, pri čemu se na temelju kriterija iz presuda Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) od 2. kolovoza 2001., *Boultif protiv Švicarske*, CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, i od 18. listopada 2006., *Üner protiv Nizozemske*, CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, odvaguju interes dotičnog člana obitelji u pogledu ostvarivanja prava na spajanje obitelji u Nizozemskoj i interes nizozemske države u pogledu zaštite javnog poretka?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poljska) – Lexitor Sp. z o.o. protiv Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka sa sjedištem u Gdynii, Santander Consumer Bank S.A. sa sjedištem u Wrocławu, mBank S.A. sa sjedištem u Varšavi

(Predmet C-383/18)

(2018/C 294/41)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lexitor Sp. z o.o.

Tuženici: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka sa sjedištem u Gdynii, Santander Consumer Bank S.A. sa sjedištem u Wrocławu, mBank S.A. sa sjedištem u Varšavi

Prethodno pitanje

Treba li odredbu iz članka 16. stavka 1. u vezi s člankom 3. točkom (g) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da potrošač, u slučaju prijevremene otplate svojih obveza prema ugovoru o kreditu, ima pravo na sniženje ukupnih troškova kredita, uključujući troškove čiji iznos ne ovisi o trajanju ugovora o kreditu?

⁽¹⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Arriva Italia Srl e a. protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Predmet C-385/18)

(2018/C 294/42)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Druga stranka u postupku: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Prethodno pitanje

Predstavljaju li u gore navedenim činjeničnim i pravnim okolnostima mjera koja se sastoji u zakonski dodijeljenim sredstvima u iznosu od 70 milijuna eura u korist gospodarskog subjekta u željezničkom prijevozu, pod uvjetima utvrđenima u Legge 28 dicembre 2015, n. 208 (Zakon br. 208 od 28. prosinca 2015., članak 1. stavak 867.), kako je izmijenjen s Decreto-legge 24 aprile 2017, n. 50 (Uredba sa zakonskom snagom br. 50 od 24. travnja 2017.), te daljnji prijenos tih sredstava drugom gospodarskom subjektu bez javnog natječaja i naknade državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a?

U slučaju potvrdnog odgovora, je li dotična potpora ipak u skladu s pravom Unije te koje su posljedice neobavješćivanja o tome u skladu s člankom 107. stavkom 3. UFEU-a.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2018. uputio Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemska) – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA protiv Minister van
Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Predmet C-386/18)

(2018/C 294/43)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Tuženik: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prethodna pitanja

- 1a. Protivi li se članku 66. stavku 1. Uredbe (EU) br. 508/2014⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 2328/2003, (EZ) br. 861/2006, (EZ) br. 1198/2006, (EZ) br. 791/2007 i Uredbe (EU) br. 1255/2011 Europskog parlamenta i Vijeća [...], u dijelu u kojem određuje da Europski fond za pomorstvo i ribarstvo „podržava” pripremu i provedbu planova proizvodnje i stavljanja na tržište iz članka 28. Uredbe (EU) br. 1379/2013⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 [...], to što država članica u svojem odgovoru organizaciji proizvođača koja je podnijela zahtjev za dodjelu takve potpore tvrdi da u vrijeme podnošenja tog zahtjeva u svojem operativnom programu koji je odobrila Europska komisija i u nacionalnim propisima kojim se određuju prihvatljivi troškovi nije predvidjela mogućnost za podnošenje takvog zahtjeva za određenu kategoriju troškova (u ovom slučaju: troškovi pripreme i provedbe planova proizvodnje i stavljanja na tržište) ili za određeno razdoblje (u ovom slučaju: 2014. godina)?
- 1b. Je li za odgovor na prvo pitanje točku (a) relevantno da je organizacija proizvođača na temelju članka 28. Uredbe br. 1379/2013 dužna izraditi plan proizvodnje i stavljanja na tržište i provesti ga nakon što ga država članica odobri?
2. Ako na prvo pitanje točku (a) treba odgovoriti tako da se članku 66. stavku 1. Uredbe br. 508/2014 protivi to da država članica u svojem odgovoru organizaciji proizvođača koja je podnijela zahtjev za dodjelu potpore radi pripreme i provedbe planova proizvodnje i stavljanja na tržište tvrdi da u vrijeme podnošenja tog zahtjeva nije predvidjela mogućnost za podnošenje takvog zahtjeva, može li se dotični podnositelj zahtjeva za bespovratna sredstva izravno osloniti na članak 66. stavak 1. Uredbe br. 508/2014 kao pravnu osnovu za potraživanje dodjele predmetnih bespovratnih sredstava protiv svoje države članice?

3. Ako odgovor na drugo pitanje glasi tako da se dotični podnositelj zahtjeva za bespovratna sredstva u situaciji opisanoj u drugom pitanju može izravno osloniti na članak 66. stavak 1. Uredbe br. 508/2014 radi potraživanja dodjele predmetnih bespovratnih sredstava protiv svoje države članice za dodjelu predmetnih bespovratnih sredstava, protivi li se članku 65. stavku 6. Uredbe (EU) br. 1303/2013⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 [...] to da se bespovratna sredstva dodijele za pripremu i provedbu planova proizvodnje i stavljanja na tržište u situaciji u kojoj se zahtjev za bespovratna sredstva podnosi što je taj plan pripremljen i proveden?

⁽¹⁾ SL 2014., L 149, str. 1. i ispravak SL 2017., L 88, str. 22.

⁽²⁾ SL 2013., L 354, str. 1.

⁽³⁾ SL 2013., L 347, str. 320. i ispravak SL 2016., L 200, str. 140.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2018. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Delfarma Sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Predmet C-387/18)

(2018/C 294/44)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Delfarma Sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije, osobito člancima 34. i 36. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, nacionalni propis u skladu s kojim se stavljanje lijeka iz paralelnog uvoza u promet u državi članici ne može odobriti isključivo zbog toga što je lijek iz paralelnog uvoza u državi članici izvoza odobren kao ekvivalent referentnog lijeka, odnosno na temelju skraćene dokumentacije, dok je u državi članici uvoza takav lijek odobren za stavljanje u promet kao referentni lijek, odnosno na temelju potpune dokumentacije, pri čemu se odobrenje odbija bez ispitivanja osnovne terapijske istovjetnosti obaju lijekova te bez upućivanja zahtjeva nacionalnog tijela nadležnom tijelu u državi izvoza za dostavu odgovarajuće dokumentacije, unatoč takvoj mogućnosti?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2018. uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) – Brussels Securities SA protiv État belge

(Predmet C-389/18)

(2018/C 294/45)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Brussels Securities SA

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica ⁽¹⁾ (koja je, s učinkom od 18. siječnja 2012., zamijenjena Direktivom Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica ⁽²⁾), zajedno s drugim izvorima prava Zajednice,

tumačiti na način da mu se protive propisi nacionalnog tijela, poput Zakona o porezu na dohodak iz 1992. i Kraljevskog dekreta za provedbu Zakona o porezu na dohodak iz 1992., u verzijama koje su primjenjive na poreznu godinu 2011.,

kojima je odabran sustav izuzeća (suzdržavanje od oporezivanja dobiti koju društvo kći raspodjeljuje svojem društvu majci na temelju toga što je ono njezin član) kojim se, kao prvo, u poreznu osnovicu društva majke ubraja dividenda koju raspodijeli društvo kći i kojim se, kao drugo, 95 % te dividende odbija od te porezne osnovice kao konačno oporezovani prihodi,

zbog zajedničke primjene, u svrhu utvrđivanja osnovice za obračun poreza na dobit društva majke, tog belgijskog sustava odbitka konačno oporezovanih prihoda i 1. pravila koja se odnose na drugi odbitak koji je porezna olakšica predviđena tim propisima (odbitak za rizični kapital), 2. prava na odbitak ranijih oporezivih gubitaka, 3. prava prijenosa na sljedeće porezne godine, kada je u nekoj poreznoj godini njihov iznos veći od oporezive dobiti, knjiženog viška konačno oporezovanih prihoda, odbitka za rizični kapital i ranijih oporezivih gubitaka, i 4. redosljeda knjiženja kojim se propisuje da knjiženje, tijekom tih sljedećih poreznih godina, mora dovesti do iscrpljenja dobiti kojom se, prije svega, oporezuju preneseni konačno oporezovani prihodi, a zatim preneseni odbitak za rizični kapital (čiji je prijenos ograničen na „sljedećih sedam poreznih razdoblja”), a zatim na iznos ranijih gubitaka koje je moguće povratiti,

koji dovode do smanjenja, u iznosu svih ili dijela dividendi koje je društvo kći isplatilo, gubitaka društva majke koje je ono moglo odbiti da se dividende samo jednostavno moglo odbiti od dobiti za poreznu godinu u kojoj su ostvareni (uz smanjenje oporezivog prihoda za tu poreznu godinu i, eventualno, povećanje prenosivih poreznih gubitaka) umjesto da se zadrže u okviru te dobiti i da se potom na njih primijene pravila izuzeća i prijenosa izuzetih iznosa u slučaju nedostatne dobiti,

to jest smanjenja iznosa ranijih gubitaka društva majke koje je moguće povratiti, do kojeg može doći tijekom poreznih godina nakon porezne godine za koju konačno oporezovani prihodi, odbitak za rizični kapital i iznos ranijih gubitaka premašuju iznos oporezive dobiti?

⁽¹⁾ SL L 225, str. 6.

⁽²⁾ SL L 345, str. 8. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 218.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Barcelona (Španjolska) – Ana María Pérez Juárez protiv Nobel Plásticos Ibérica, S. A.

(Predmet C-397/18)

(2018/C 294/46)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ana María Páez Juárez

Tuženik: Nobel Plásticos Ibérica S. A.

Druge stranke u postupku: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) i Ministerio Fiscal

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se smatrati osobama s invaliditetom u svrhu primjene Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja⁽¹⁾, kako ju je tumačio Sud Europske unije, radnici koji su kvalificirani osobito osjetljivima na određene rizike kada su zbog svojih osobnih karakteristika ili poznatog biološkog stanja, osobito osjetljivi na opasnosti na radu i kada zbog tog razloga ne mogu obavljati određene poslove zbog toga što oni mogu dovesti u opasnost njihovo zdravlje ili zdravlje drugih osoba?

Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, postavljaju se sljedeća pitanja:

2. Je li odluka o otkazu radnice iz ekonomskih, tehničkih, organizacijskih i proizvodnih razloga, akt izravne ili neizravne diskriminacije u smislu članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78, kada je toj osobi priznat invaliditet jer je osobito osjetljiva za obavljanje određenih poslova zbog svoje fizičke bolesti, te zbog toga teško doseže zahtijevanu razinu produktivnosti kako ne bi bila kandidat za otkaz?

3. Je li odluka o otkazu radnice iz ekonomskih, tehničkih, organizacijskih i proizvodnih razloga, akt izravne ili neizravne diskriminacije u smislu članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78, kada je toj osobi priznat invaliditet jer je osobito osjetljiva za obavljanje određenih poslova zbog svoje fizičke bolesti, a odluka se donosi, između ostalih kriterija, i na temelju polivalentnosti na svim poslovima, uključujući one koje osoba s invaliditetom ne može obavljati?

4. Je li odluka o otkazu radnice iz ekonomskih, tehničkih, organizacijskih i proizvodnih razloga, akt neizravne diskriminacije sukladno izrazima iz članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78, kada je toj osobi priznat invaliditet jer je osobito osjetljiva za obavljanje određenih poslova zbog svoje fizičke bolesti, koja je dovela do dugih razdoblja izostanaka ili bolovanja prije otkaza, a odluka se donosi između ostalih kriterija, i na temelju kriterija izostanaka te radnice?

⁽¹⁾ SL 2000, L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 1. str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Antonio Bocero Torrico protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social i Tesorería General de la Seguridad Social

(Predmet C-398/18)

(2018/C 294/47)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Antonio Bocero Torrico

Druge stranke u žalbenom postupku: Instituto Nacional de la Seguridad Social i Tesorería General de la Seguridad Social

Prethodno pitanje

1. Treba li članak 48. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji kao uvjet za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu mirovinu nalaže da je iznos ostvarene mirovine viši od iznosa najniže mirovine na koju bi predmetna osoba imala pravo na temelju istog nacionalnog propisa, pri čemu se izraz „ostvarena mirovina” mora tumačiti kao stvarna mirovina koju isplaćuje samo nadležna država članica (u ovom slučaju, Španjolska), a ne uračunava se stvarna mirovina koju bi toj osobi, na temelju davanja iste prirode, mogla isplaćivati jedna ili više drugih država članica?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV protiv Autoriteit Consument en Markt

(Predmet C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt

Prethodno pitanje

Je li jedinstvena tarifa utemeljena na kapacitetu, kojom se ne razlikuje prema vrsti korisnika mreže nego prema ugovorenom kapacitetu, spojiva s člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 715/2009 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mrežama za transport prirodnog plina i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1775/2005 (Uredba o plinu)?

⁽¹⁾ SL 2009., L 211, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 20.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio Krajský soud v Praze (Češka Republika) — Herst, s. r. o. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Praze

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Herst, s. r. o.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Treba li svakog poreznog obveznika smatrati poreznim obveznikom u smislu članka 138. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u)? U slučaju niječnog odgovora, na koje se porezne obveznike ta odredba primjenjuje?

2. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku (to jest, da je stjecatelj proizvoda osoba upisana u evidenciju poreznih obveznika), treba li tu odredbu tumačiti na način da, kada se otprema ili prijevoz tih proizvoda odvija u skladu s mjerodavnim odredbama Direktive Vijeća 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (u daljnjem tekstu: Direktiva o trošarinama), isporuku povezanu s postupkom u skladu s Direktivom o trošarinama treba smatrati isporukom koja daje pravo na oslobođenje prema toj odredbi, iako uvjeti za izuzeće prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u nisu ispunjeni, s obzirom na pripisivanje prijevoza dobara drugoj transakciji?
3. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u ne primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku, je li činjenica da je roba prevezena unutar sustava odgode plaćanja trošarine presudna za odlučivanje o pitanju kojoj od nekoliko isporuka treba pripisati prijevoz u svrhu ostvarenja prava na izuzeće od PDV-a prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u?
4. Steće li porezni obveznik koji kupi robu izravno od drugog obveznika kako bi izvršio već postojeću narudžbu (koja utvrđuje vrstu robe, količinu, podrijetlo i vrijeme dostave) „pravo raspolaganja kao vlasnik” u smislu Direktive o PDV-u, ako fizički ne postupa s robom osobno od tog trenutka, jer u kontekstu sklapanja ugovora o prodaji, njegov kupac pristane dogovoriti prijevoz robe od mjesta podrijetla, tako da će on samo dati pristup zatraženoj robi putem svojih dobavljača i pružiti informaciju koja je potrebna za prihvatanje robe (u njegovo ime ili ime njegovih poddobavljača u lancu), pri čemu je njegova dobit u toj transakciji razlika između kupovne i prodajne cijene te robe a da troškovi prijevoza robe nisu zaračunati u lancu?
5. Utvrđuje li Direktiva o trošarinama (primjerice u članku 4. stavku 1., članku 17. ili članku 19.), izravno ili neizravno ograničenjem efektivnog postupanja s takvom robom, dovoljne uvjete za prijenos „prava raspolaganja robom (koja je podložna trošarini) kao vlasnik” u smislu Direktive o PDV-u, s posljedicom da preuzimanje robe u sustavu odgode plaćanja trošarine od strane ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta ili registriranog primatelja u skladu s uvjetima koji proizlaze iz Direktive o trošarinama, treba biti smatrano isporukom robe u svrhu PDV-a?
6. U tom kontekstu, kada se razmatra određenje isporuke koja se povezuje s prijevozom u lancu isporuke robe u sustavu odgode plaćanja trošarine sa samo jednim prijevozom, je li potrebno smatrati da prijevoz u smislu Direktive o PDV-u počinje i završava u skladu s člankom 20. Direktive o trošarinama?
7. Sprečava li načelo PDV neutralnosti ili bilo koje drugo načelo prava Unije primjenu ustavnog načela nacionalnog prava *in dubio mitius*, koje obvezuje javna tijela da kada su pravna pravila dvosmislena i objektivno nude više različitih tumačenja, izaberu tumačenje koje ide u korist osobe podvrgnute pravnom pravilu (u ovom slučaju obveznik PDV-a)? Bi li primjena tog pravila bila spojiva s pravom Unije barem kada bi bila ograničena na situacije u kojima relevantne činjenice postupka prethode obvezujućem tumačenju spornog pravnog pitanja od strane Suda Europske unije, koji je odredio da je pravilno tumačenje drugo tumačenje koje je nepovoljnije za poreznog subjekta?

Ako je moguće primijeniti načelo *in dubio mitius*:

8. Je li bilo moguće, sukladno ograničenjima postavljenima pravom Unije u vrijeme kada su provedene oporezive transakcije u ovom predmetu (studenj 2010. do svibnja 2013.), smatrati pitanje ima li (ili nema) pravni pojam isporuka robe ili prijevoz robe isti sadržaj i u svrhu Direktive o PDV-u i u svrhu Direktive o trošarinama, objektivno pravno nesigurnim i da su moguća dva tumačenja?

(¹) SL 2006. L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Žalba koju su 14. lipnja 2018. podnijeli Alcogroup i Alcodis protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 10. travnja 2018. u predmetu T-274/15, Alcogroup i Alcodis protiv Komisije**

(Predmet C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Alcogroup, Alcodis (zastupnici: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Žalbeni zahtjev

- poništenje presude Općeg suda od 10. travnja 2018. u predmetu T-274/15;
- utvrđenje da je tužba protiv dvaju pobijanih odluka dopuštena;
- vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje kako bi potonji meritorno odlučio o tužbi za poništenje;
- nalaganje Komisiji snošenja svih troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogreške koje se tiču prava i povrijedio je obvezu obrazlaganja;
- Drugi žalbeni razlog: Opći sud povrijedio je pravo tužitelja na djelotvornu sudsku zaštitu.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2018. uputilo Višje sodišče v Mariboru (Slovenija) –
Aleš Kuhar, Jožef Kuhar protiv Addiko Banke d.d.**

(Predmet C-407/18)

(2018/C 294/51)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Višje sodišče v Mariboru

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Tuženik: Addiko Bank d.d.

Prethodno pitanje

Imajući u vidu načelo djelotvornosti prava Europske unije, treba li Direktivu Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da je ovršni sud u okviru ovršnog postupka dužan po službenoj dužnosti odbiti provođenje ovrhe zbog toga što izravno ovršan javnobilježnički akt (ovršna isprava) sadržava nedopuštenu (nepoštenu) odredbu, u slučaju kad, kao u konkretnom slučaju, procesni propisi države članice ovršnom sudu ne daju djelotvornu mogućnost da (na prijedlog ovršenika ili po službenoj dužnosti) prekine ili odgodi ovrhu do donošenja konačne meritorne odluke o nedopuštenosti odredbe koja će biti donesena u parničnom postupku koji je ovršenik pokrenuo kao potrošač?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Žalba koju je 4. srpnja 2018. podnio Verein Deutsche Sprache e.V. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 23. travnja 2018. u predmetu T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. protiv Europske komisije

(Predmet C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Verein Deutsche Sprache e.V. (zastupnik: W. Ehrhardt, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 23. travnja 2018. u predmetu T-468/16 i poništi odluku glavnog tajnika u ime Komisije u skladu s člankom 4. Provedbenih pravila za Uredbu (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾ od 10. lipnja 2016.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

Neppravilno vođenje postupka od strane Općeg suda: žalitelj smatra pogreškom to što Opći sud nije upotrijebio svoje instrumente za dobivanje informacija iz članka 24. Statuta te članaka 88. i 89. Poslovnika. On je Komisijin činjenični prikaz morao detaljnije ispitati i neovisno o tužiteljevu dokaznom prijedlogu. Za to je bilo dovoljno povoda u proturječjima u Komisijinim činjeničnim navodima.

Pogrešno postupanje s dokaznim prijedlogom od 20. veljače 2017.: žalitelj smatra pogreškom to što Opći sud nije detaljnije razmotrio dopis sveučilišnog znanstvenog djelatnika koji je bio predložen kao dokaz, a koji sadržava povlaštene informacije, iako je izričito dopustio taj dokaz.

Žalitelj prigovara da je Opći sud odbio saslušati Komisijinu glasnogovornicu kao svjedoka, iako je iz gore navedenog dokumenta proizlazilo dovoljno opravdanja za saslušanje.

Neprijemljiva presumpcija zakonitosti: žalitelj smatra da se, za razliku od utvrđenja Općeg suda, presumpcija zakonitosti koju je razvio Sud ne može primijeniti na tvrdnje institucije EU-a, koje bi se, u slučaju da su točne, svele na nepoštovanje načela dobre uprave.

Sudska praksa koju Opći sud navodi u pogledu primjene presumpcije zakonitosti odnosi se na druge slučajeve i stoga se ne može prenijeti na ovaj slučaj.

Neuzimanje u obzir iznesenih indicija o postojanju drugih dokumenata: žalitelj osporava, ponavljajući svoje argumente, utvrđenje Općeg suda da on nije pružio nikakve čvrste indicije o postojanju drugih dokumenata.

Pogrešno neuzimanje u obzir žaliteljeva argumenta o zahtjevu transparentnosti: žalitelj tvrdi da Opći sud polazi od pogrešne presumpcije točnosti Komisijine tvrdnje o postojanju drugih dokumenata i zbog toga pogrešno zanemaruje žaliteljev argument o zahtjevu transparentnosti.

⁽¹⁾ SL 2001., L 145, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-443/18)

(2018/C 294/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Eggers, D. Bianchi, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. utvrdi da je Talijanska Republika,

- time što u području za sprečavanje širenja nije osigurala uklanjanje bez odgađanja barem svih biljaka zaraženih *Xylellaom fastidiosaom* koje se nalaze u zaraženom području unutar 20 kilometara od granice između tog zaraženog područja i ostatka područja Unije, povrijedila svoje obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 2. točke (c) Provedbene odluke (EU) 2015/789 ⁽¹⁾;
- time što nije osigurala, također u području za sprečavanje širenja, praćenje prisutnosti *Xylellae fastidiosae* provođenjem godišnjih pregleda u prikladnim trenucima tijekom godine, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 7. Provedbene odluke (EU) 2015/789;
- time što također nije kontinuirano bez odlaganja poduzimala mjere za sprečavanje širenja *Xylellae fastidiosae*, uzastopnim povredama posebnih obveza iz Odluke (EU) 2015/789 u vezi s navedenim zaraženim zonama, čime je omogućila daljnje širenje bolesti, povrijedila svoje obveze iz članka 6. stavaka 2., 7. i 9. i članka 7. stavka 2. točke (c) i stavka 7. Provedbene odluke (EU) 2015/789, svoje obveze iz članka 16. stavka 1. Direktive 2000/29/EZ ⁽²⁾ i obvezu lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji.

2. Naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Iz dokaza u Komisijinom posjedu, koji se temelje na podacima koje je dostavila Talijanska Republika, revizija koje je provela Komisija, znanstvenih mišljenja EFSA-e i drugih tijela, proizlazi to da su inspekcijski pregledi zakašnjeli, da postoje znatna zakašnjenja i propusti u uklanjanju zaraženih biljaka ne samo prije dana slanja obrazloženog mišljenja nego već sve do dana podnošenja ove tužbe. Komisija stoga smatra da je dokazano kontinuirano i opće nepostupanje Italije u skladu s obveznom sprječavanja širenja bolesti iz gore navedenih članaka.

- (¹) Provedbena odluka komisije (EU) 2015/789 od 18. svibnja 2015. o mjerama za sprečavanje unošenja u Uniju organizma *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) i njegova širenja unutar Unije [priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 3415] (SL L 125, str. 36.).
- (²) Direktiva Vijeća 2000/29/EZ od 8. svibnja 2000. o zaštitnim mjerama protiv unošenja u Zajednicu organizama štetnih za bilje ili biljne proizvode i protiv njihovog širenja unutar Zajednice (SL L 169, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 2., str. 189.)
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Keramag Keramische Werke i dr. protiv Komisije

(Spojeni predmeti T-379/10 RENV i T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Francusko tržište kupaonske opreme — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Sudjelovanje određenih subjekata u zabranjenom sporazumu — Preispitivanje dokaza)

(2018/C 294/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji u predmetu T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, bivši Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Njemačka) i 5 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi. Tužitelj u predmetu T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finska) (zastupnici: P. Lindfelt, K. Struckmann, odvjetnici, i J. Killick, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek i J. Norris-Usher, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži, s jedne strane, djelomično poništenje Odluke Komisije C(2010) 4185 *final* od 23. lipnja 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39092 – Kupaonska oprema), i, s druge strane, smanjenje iznosa novčane kazne koja je tužiteljima izrečena tom odlukom.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Keramag Keramische Werke GmbH i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu snosit će, uz vlastite troškove, i troškove Europske komisije u predmetima C-613/13 P, T-379/10 RENV i T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ SL C 301, 6. 11. 2010.

Presuda Općeg suda od 4. srpnja 2018. – Deluxe Entertainment Services Group protiv EUIPO-a (deluxe)

(Predmet T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

(Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije deluxe — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001))

(2018/C 294/55)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: L. Gellman, *solicitor*, i M. Esteve Sanz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. siječnja 2014. (predmet R 1250/2013-2) u vezi sa zahtjevom za registraciju figurativnog znaka deluxe kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Deluxe Entertainment Services Group Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Transtec protiv Komisije

(Predmet T-616/15) ⁽¹⁾

(EFR — Zemlje AKP-a — Sporazum iz Cotonoua — Programa podrške kulturnim inicijativama u luzofonim afričkim zemljama — Iznosi koje je Komisija isplatila subjektu koji je zadužen za financijsku provedbu programa u Gvineji Bisau — Povrat nakon financijske revizije — Prijebaj tražbina — Proporcionalnost — Stjecanje bez osnove — Izvanugovorna odgovornost)

(2018/C 294/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Transtec (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: prvotno A. Aresu i S. Bartelt, a zatim A. Aresu, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje odluka o prijeloju sadržanih u Komisijinih dopisima od 27. kolovoza te 7., 16., 23. i 25. rujna 2015. kojima se traži povrat iznosa od 624 388,73 eura, koji odgovara iznosu dijela predujma koji je tužitelju isplaćen u okviru programa podrške kulturnim inicijativama u Gvineji Bisau, koji se financira iz devetog Europskog fonda za razvoj (EFR), zajedno sa zateznim kamatama, i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a i kojim se traži povrat iznosa koji su navodno povezani sa stjecanjem bez osnove te naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio postupanjem Komisije.

Izreka

1. Djelomično se poništavaju odluke o prijeloju sadržane u dopisima Europske komisije od 27. kolovoza te 7., 16., 23. i 25. rujna 2015., kojima se traži povrat iznosa od 624 388,73 eura, koji odgovara iznosu dijela predujma koji je tužitelju isplaćen u okviru programa podrške kulturnim inicijativama u Gvineji Bisau, koji se financira iz devetog Europskog fonda za razvoj (EFR), zajedno sa zateznim kamatama, u dijelu u kojem se njima traži povrat iznosa od 312 265,42 eura, koji odgovara iznosu neprihvatljivih troškova utvrđenih financijskim utvrđenjem br. 2 EFR-ova izvješća o reviziji 2007/20859 u vezi s procjenom programa provedbe i okončanja pod referentnim brojem FED/2010/249-005.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Komisija i društvo Transtec snosit će svatko svoje vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. srpnja 2018. – Španjolska protiv Komisije

(Predmet T-88/17) ⁽¹⁾

(„EPFRR — Zadnja godina provedbe programskog razdoblja 2007. – 2013. — Poravnanje računa agencija za plaćanje država članica — Odluka kojom se određeni iznos proglašava iznosom koji se ne može ponovno upotrijebiti u okviru programa ruralnog razvoja Autonomne zajednice Estremadure — Metoda izračuna — Članak 69. stavak 5.b Uredbe (EZ) br. 1698/2005 — Legitimna očekivanja”)

(2018/C 294/57)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. A. Sampol Pucurull i M. J. García-Valdecasas Dorrego, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Aquilina i M. Morales Puerta, agenti)

Predmet

Zahtjevu koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/2113 od 30. studenoga 2016. o poravnanju računâ agencija za plaćanja država članica u pogledu rashoda koji su financirani iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u zadnjoj godini provedbe programskog razdoblja EPFRR-a 2007. – 2013. (16. listopada 2014. – 31. prosinca 2015.) (SL 2016., L 327., str. 79.), a kojom je Komisija kao „iznos koji se ne može ponovno upotrijebiti” kvalificirala iznos od 5 364 682,52 eura u okviru poravnanja računâ agencije za plaćanja za Estremaduru.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 95, 27. 3. 2017

Presuda Općeg suda od 30. svibnja 2018. – RT protiv Parlamenta

(Predmet T-98/17) (¹)

„Javna služba — Dužnosnici — Bolovanje — Članak 59. stavak 1. Pravilnika o osoblju — Interna pravila o liječničkim pregledima u vezi s medicinski utemeljenim izostancima s posla i povremenim liječničkim pregledima osoba koje traže naknadu za invalidnost — Liječnička potvrda — Nepostojanje liječničkog pečata i potpisa — Liječničko savjetovanje preko interneta — Odbijanje prihvaćanja”

(2018/C 294/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: RT (zastupnik: C. Bernard-Glanz, *avocat*)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: J. Steele i E. Taneva, *agenti*)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i kojim se traži poništenje Odluke Parlamenta od 30. lipnja 2016. o odbijanju prihvatljivosti dokumenta, koji je tužitelj podnio 27. lipnja 2016., kao liječničke potvrde kojom se određuje bolovanje.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog parlamenta od 30. lipnja 2016. o odbijanju prihvatljivosti dokumenta, koji je RT podnio 27. lipnja 2016., kao liječničke potvrde kojom se određuje bolovanje.
2. Parlamentu se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2018. – HF protiv Parlamenta(Predmet T-218/17) ⁽¹⁾

(Javna služba — Ugovorno osoblje — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Članak 12. a Pravilnika o osoblju — Uznemiravanje — Savjetodavni odbor nadležan za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprječavanje na radnom mjestu — Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć — Pravo na saslušanje — Načelo kontradiktornosti — Odbijanje dostave mišljenja savjetodavnog odbora i izvješća o saslušanju svjedoka — Trajanje upravnog postupka — Razumni rok)

(2018/C 294/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HF (zastupnik: A. Tymen, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke Parlamenta od 3. lipnja 2016. kojom je tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora o radu te institucije odbilo zahtjev za pomoć koji je tužiteljica podnijela 11. prosinca 2014. i, s druge strane, naknade štete koju je ona navodno pretrpjela zbog nezakonitosti koje je to tijelo počinilo prilikom postupanja povodom tog zahtjeva za pomoć.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europski parlament snosit će vlastite troškove i nalaže mu se snošenje četvrtine HF-ovih troškova.
3. HF snosit će tri četvrtine vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 178, 6. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 3. srpnja 2018. – Vienna International Hotelmanagement protiv EUIPO-a (Vienna House i VIENNA HOUSE)(Predmeti T-402/17 i T-403/17) ⁽¹⁾

(Žig Europske unije — Prijave verbalnog žiga Europske unije Vienna House i figurativnog žiga Europske unije VIENNA HOUSE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnoga karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 294/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vienna International Hotelmanagement AG (Beč, Austrija) (zastupnik: E. Zrzavy, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Predmet

Dvije tužbe podnesene protiv odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. (predmeti R 333/2016-4 i R 332/2016-4) koje se odnose na prijave za registraciju, s jedne strane, verbalnog znaka Vienna House i, s druge strane, figurativnog znaka VIENNA HOUSE kao žigova Europske unije.

Izreka

1. Predmeti T-402/17 i T-403/17 spajaju se u svrhu donošenja ove presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. Društvu Vienna International Hotelmanagement AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 227, 21. 8. 2017.

Tužba podnesena 23. svibnja 2018. – García Ruiz protiv Parlamenta

(Predmet T-322/18)

(2018/C 294/61)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Španjolska) (zastupnik: C. Manzano Ledesma, odvjetnica)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da se ovom tužbom pobija odluka Odbora za predstavke, da tu tužbu prihvati nakon što ju je proglasio dopuštenom te da ocijeni da je došlo povrede prava, na taj način štiteći interese tužitelja pred Općim sudom;
- prema potrebi, naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj navodi sljedeće.

Tužba se podnosi jer Odbor za predstavke Europskog parlamenta nije tužitelju dostavio akt različit od preporuke odnosno mišljenja, zbog čega, protivno Ugovorima, nije zaštićeno njegovo pravo u skladu s člankom 232. stavkom 3. UEZ-a i člankom 265. stavkom 3. UFEU-a.

Odlukama tijela javne uprave autonomne zajednice Madrid i sudova tužitelju je nanesena šteta u pogledu njegovih gospodarskih prava i interesa, time što mu je povrijeđeno pravo na dodatak na javnu mirovinu koju priznaje autonomna zajednica Madrid.

Upravna odluka autonomne zajednice Madrid i presude sudova dovode do nejednakog postupanja i diskriminacije u pogledu davanja koja se isplaćuju dobrovoljnim i prisilnim umirovljenicima.

Budući da je Europska unija nadležna u pitanjima mirovina, na Općem je sudu da zaštiti tužiteljeva prava nakon što su mu tijela javne uprave i nacionalni sudovi uskratili ostvarivanje prava koje mu je priznato u ustaljenoj sudskoj praksi Unijinih sudova i u direktivama koje se odnose na jednakost davanja, s obzirom na to da ne postoje objektivne činjenične ili pravne razlike u davanjima koja se isplaćuju tim dvama kategorijama umirovljenika.

Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – NEC Corporation protiv Komisije

(Predmet T-341/18)

(2018/C 294/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NEC Corporation (Tokio, Japan) (zastupnici: R. Bachour, *Solicitor*, O. Brouwer i A. Pliego Selie, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2018) 1768 *final* od 21. ožujka 2018. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u (Predmet AT.40136 – Kondenzatori) u dijelu u kojem je njome utvrđeno da je tužitelj povrijedio članak 101. UFEU-a/članak 53. Ugovora o EGP-u,
- podredno, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome tužitelju izrečena novčana kazna, i/ili
- još podrednije, koristeći se svojom neograničenom nadležnošću, smanji iznos novčane kazne – s obzirom na argumente navedene u prvom i drugom tužbenom razlogu – na razinu koja je u skladu sa zakonom, svrhom pravnog pojma ponovljene povrede kao otegotne okolnosti koja opravdava povećanje novčane kazne i koja je proporcionalna, i
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da pobijana odluka sadržava očite pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni te da nema obrazloženja kada se u njoj ponovljena povreda uzima u obzir kao otegotna okolnost za izricanje novčane kazne društvu NEC Corporation i da novčana kazna izrečena društvu NEC Corporation povređuje načelo proporcionalnosti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da se pobijanom odlukom povređuju tužiteljeva prava obrane jer je u članku 1. navedeno da je sam tužitelj sudjelovao u utvrđenoj povredi iako to nije bilo navedeno, a čak ni predloženo u obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku. Nadalje, to utvrđenje je pravno i činjenično pogrešno i sadržava nedosljednu odluku i obrazloženje jer se njime navodno istodobno potvrđuje (ali kvalificira kao irelevantno) da društvo NEC Corporation nije bilo svjesno povrede i utvrđuje da je društvo NEC Corporation izravno odgovorno kao matično društvo zato što je imalo (navodnu) kontrolu nad društvom Tokin Corporation tijekom određenog razdoblja.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da Komisijino smanjenje osnovnog iznosa novčane kazne izrečene društvu Tokin Corporation nije isto smanjenju osnovnog iznosa novčane kazne izrečene društvu NEC Corporation te da je Komisija usto kod utvrđivanja novčane kazne trebala primijeniti prosječnu vrijednost prodaje umjesto oslanjanja na nereprezentativnu vrijednost prodaje posljednje godine određene povrede. Navodi da ti propusti predstavljaju pogreške u izračunu novčane kazne i/ili dovode do neproporcionalne novčane kazne (i nedostatka obrazloženja za prvu točku, jer u obrazloženju pobijane odluke nije navedeno zašto se isto smanjenje očito nije primijenilo na osnovni iznos korišten za novčanu kaznu izrečenu društvu NEC Corporation).

Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Nichicon Corporation protiv Komisije

(Predmet T-342/18)

(2018/C 294/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nichicon Corporation (Kyoto, Japan) (zastupnici: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger i H. Kühnert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi odluku Komisije C(2018) 1768 *final* od 21. ožujka 2018. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u (Predmet AT.40136 – Kondenzatori), u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- podredno, djelomično poništi:
  - a. članak 1. točku (f) pobijane odluke kojim je utvrđeno da je tužitelj sudjelovao u jedinstvenoj i trajnoj povredi članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u u sektoru elektrolitskih kondenzatora koji obuhvaća čitav EGP, koja se sastojala od sporazuma i/ili usklađenih djelovanja čija je svrha bila koordinacija cjenovnog postupanja od 26. lipnja 1998. do 31. svibnja 2010.,
  - b. članak 2. točku (i) pobijane odluke, kojim se tužitelju izriče novčana kazna od 72 901 000 eura, i
- smanji novčanu kaznu koja je tužitelju izrečena na temelju članka 261. UFEU-a i članka 31. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 ⁽¹⁾;
- u svakom slučaju, Komisijinu ocjenu zamijeni svojom kad je riječ o iznosu novčane kazne i smanji novčanu kaznu koja je tužitelju izrečena na temelju članka 261. UFEU-a i članka 31. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003; i
- Komisiji naloži snošenje troškova u skladu s člankom 134. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnim pogreškama koje se tiču činjenica

Navedene materijalne pogreške koje se tiču činjenica odnose se posebice na tri vremenska razdoblja kontakata. Tužitelj tvrdi da je Komisija pogrešno utvrdila činjenice koje nisu dovoljno dokazane. Slijedom toga, Komisija je pogrešno zaključila da je povrijeđen članak 101. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava u vezi s kvalifikacijom kao jedinstvene i trajne povrede te pretpostavci tužiteljeve odgovornosti za sudjelovanje

Drugi tužbeni razlog odnosi se na navodne pogreške koje je Komisija počinila i kod kvalifikacije kontakata koji su određeni kao jedinstvena i trajna povreda i kod tužiteljeve odgovornosti za takvu povredu. Kao prvo, Komisija nije u dovoljnoj mjeri dokazala doseg jedinstvene i trajne povrede. Kao drugo, Komisija je pogriješila kada je utvrdila da je tužitelj odgovoran za kontakte u kojima nije sudjelovao. Kao treće, Komisija je pogrešno zaključila da se povreda nastavila u neprekinutom razdoblju do 7. studenoga 2003. Kao četvrto, Komisija je pogriješila kada je utvrdila da je tužitelj odgovoran za trajno sudjelovanje u jedinstvenoj i trajnoj povredi nakon 10. studenoga 2008. Kao posljedica toga, Komisija ne može tužitelju izreći kazne zbog zastare. Kao peto, Komisija je pogrešno zaključila da se tužiteljevo sudjelovanje u jedinstvenoj i trajnoj povredi nastavilo unatoč njegovu izričitom udaljavanju.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni prilikom određivanja novčane kazne

Svojim četvrtim tužbenim razlogom tužitelj iznosi navodne očite pogreške u ocjeni prilikom određivanja novčane kazne. Kao prvo, navodi da je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti i svoje smjernice o metodi za utvrđivanje kazni jer je kao osnovu za izračun novčane kazne nepravilno uzela u obzir sveukupnu vrijednost prodaje u EGP-u. Kao drugo i treće, time što je pogrešno utvrdila i koeficijent težine i dodatni iznos, Komisija je povrijedila načelo proporcionalnosti, obvezu obrazlaganja i načelo *ne bis in idem*. Kao četvrto, Komisija je povrijedila načelo proporcionalnosti, svoju obvezu obrazlaganja i načelo jednakog postupanja, zato što u novčanoj kazni navodno nije pravilno odraženo tužiteljevo ograničeno sudjelovanje. Nadalje, Komisija je povrijedila načelo proporcionalnosti i smjernice o metodi za utvrđivanje kazni jer nije uzela u obzir, kao olakotne okolnosti, tužiteljevu nepažnju, ako je uopće do nje došlo, i njegovu u osnovi ograničenu ulogu i kompetitivno postupanje.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka

Peti tužbeni razlog odnosi se na Komisijinu navodnu bitnu povredu postupka u smislu članka 263. UFEU-a, jer Nichiconu nije dostavila dodatnu obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku i jer mu je odredila prekratko razdoblje za obranu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak u SL-u 2016., L 173, str. 108.)

Tužba podnesena 3. lipnja 2018. – Tokin Corporation protiv Komisije**(Predmet T-343/18)**

(2018/C 294/64)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Tokin Corporation (Sendai City, Japan) (zastupnici: C. Thomas, T. Yuen i M. Perez, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 2. točku (f) odluke Komisije C(2018) 1768 od 21. ožujka 2018. u dijelu u kojem je društvu TOKIN Corporation naloženo da zajednički i solidarno s društvom NEC Corporation plati novčanu kaznu u iznosu od 5 036 000 eura;
- naloži društvu TOKIN Corporation da zajednički i solidarno s društvom NEC Corporation plati nižu novčanu kaznu od one izrečene u članku 2 točki (f) te odluke;
- poništi članak 2. točku (g) te odluke, u dijelu u kojem je društvu TOKIN Corporation izrečena novčana kazna u iznosu od 8 814 000 eura;
- smanji iznos novčane kazne izrečene društvu TOKIN Corporation u članku 2. točki (g) te odluke; i
- Komisiji naloži snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da je Komisija povrijedila članak 23. stavak 3. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾ i načelo jednakog postupanja time što se oslonila na 2011/12 kao na referentno razdoblje za određivanje njegove vrijednosti prodaje.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da je Komisija povrijedila članak 23. stavak 3. Uredbe br. 1/2003 i načelo osobne odgovornosti time što je smanjenje zbog olakotnih okolnosti primijenila na osnovni iznos novčane kazne, umjesto smanjenja stope težine koja je upotrijebljena za izračun osnovnog iznosa u vezi s aspektom povrede za koji je utvrđeno da je tužitelj odgovoran.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak u SL-u 2016., L 173, str. 108.)

Tužba podnesena 4. lipnja 2018. – Rubycon i Rubycon Holdings protiv Komisije**(Predmet T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Rubycon Corp. (Ina City, Japan) i Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (zastupnici: J. Rivas Andrés, A. Federle i M. Relange, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Komisije C(2018) 1768 *final* od 21. ožujka 2018. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u u predmetu AT.40136 – Kondenzatori – u dijelu u kojem se odnosi na Rubycon, i to osobito članak 1. točku (h), članak 2. točku (k), članak 2. stavak 1. i članak 4.;
- naloži bitno smanjenje novčane kazne koja je Rubyconu izrečena na temelju članka 2. pobijane odluke, i to na razinu koja nije diskriminatorna i u kojoj se nagrađuje Rubyconova izvanredna razina sudjelovanja;
- Komisiji naloži snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da je pobijana odluka zahvaćena pogreškom koja se tiče prava kad je riječ o Komisijinom odbijanju da Rubyconu „djelomično oslobodi od novčane kazne” na temelju točke 26. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela ⁽¹⁾ za težu povredu.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da pobijana odluka nije dovoljno obrazložena i da je zahvaćena pogreškom koja se tiče prava kad je riječ o Komisijinom zaključku da neće odstupiti od Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 ⁽²⁾ i da Rubyconu neće dodatno smanjiti novčanu kaznu, čime je povrijedila načela prava Unije, poput načela proporcionalnosti i jednakog postupanja i načela individualizacije kazni.

⁽¹⁾ Obavijest Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL 2006., C 298, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 62.)

⁽²⁾ Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.).

Tužba podnesena 5. lipnja 2018. – Ukrselhosprom PCF i Versobank protiv ESB-a**(Predmet T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukrajina) i Versobank AS (Tallinn, Estonija) (zastupnici: O. Behrends, L. Feddern i M. Kirchner, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

- poništenje odluke Europske središnje banke ESB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012 od 26. ožujka 2018. o povlačenju odobrenja za pružanje bankovnih usluga Versobanku AS;
- nalaganje tuženiku da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije nadležan donositi odluku u pogledu likvidacije Versobanka AS.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije sam ispitao temeljna pitanja koja se odnose na sprečavanje pranja novca (AML) i borbu protiv financiranja terorizma (CFT).
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije istražio, te pažljivo i nepristrano ocijenio sve okolnosti slučaja, posebice one koji se odnose na AML/CFT rizike i praćenje usklađenosti s propisima.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB nezakonito isključio druge opcije, posebice prodaju Versobanka ili davanje mogućnosti Versobanku da odabere da se sam likvidira.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo jednakog postupanja.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo proporcionalnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB počinio *détournement de pouvoir* (zlouporaba ovlasti).
9. Deveti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio pravo na saslušanje.
10. Deseti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio pravo na obranu.
11. Jedanaesti tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije donio odgovarajuće obrazloženu odluku.

Tužba podnesena 5. lipnja 2018. – Nippon Chemi-Con Corporation protiv Komisije

(Predmet T-363/18)

(2018/C 294/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japan) (zastupnici: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting i I. Stoicescu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti ili djelomično poništi Komisijinu odluku od 21. ožujka 2018. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u (AT.40136 – Kondenzatori);
- podredno, poništi članak 2. točku (g) Komisijine odluke od 21. ožujka 2018.;
- podredno, smanji novčanu kaznu koja je tužitelju izrečena na temelju članka 2. točke (g) odluke Europske komisije od 21. ožujka 2018. koristeći se svojom neograničenom nadležnošću u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 31. Uredbe 1/2003;
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i članka 41. Povelje o temeljnim pravima

Tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila njegovo pravo na saslušanje time što mu nije odobrila pristup svim dokumentima koji se nalaze u spisu predmeta na koje se pozvala u pobijanoj odluci, što nije podnijela sve potencijalno oslobađajuće dokaze, što, umjesto dopisa o činjeničnom stanju, nije izdala dodatnu obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku kako bi ispravila propuste prvotne obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku i što nije omogućila odgovarajući pristup zapisnicima sa sastanaka s drugim strankama.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije podnijela precizne i dosljedne dokaze da je počinjena povreda koja ima učinak na EGP za čitavo vrijeme trajanja navodne povrede

Navodi da je Komisija nadalje propustila podnijeti precizne i dosljedne dokaze da je počinjena povreda koja ima učinak na EGP za čitavo vrijeme trajanja navodne povrede, posebice dokaze o EZZ sastancima (1998.-2003.) i o trostranim i višestranim sastancima i njihovim učincima na EGP između 2009. i 2012.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da jedinstvena i trajna povreda nije dovoljno dokazana

Tužitelj smatra da je Komisija propustila dokazati postojanje jedinstvene trajne povrede koja obuhvaća sve vrste navodnih sastanaka u vezi sa svim aluminijским elektrolitskim kondenzatorima i svim tantalnim elektrolitskim kondenzatorima za razdoblje od četrnaest godina i s učinkom na EGP te da nije u dovoljnoj mjeri odredila sveobuhvatan plan koji teži jedinstvenom protutržišnom ekonomskom cilju, kao ni dokazala da je postojala komplementarna veza među različitim sastancima.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da nije postojala povreda s obzirom na cilj

Komisija navodno također nije dokazala da je protutržišno postupanje činilo povredu s obzirom na cilj jer je navodna korespondencija o budućim cijenama i informacijama o isporuci tijekom sastanaka i kontakata koji su relevantni za prodaju u EGP-u bila sporadična i vrlo ograničenog opsega.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti Komisije

Komisija je nadalje pogrešno tvrdila da je nadležna za navodnu povredu jer nije dostavila dovoljno dokaza koji navodnu povredu povezuju s EGP-om. Komisija je zanemarila dokaz da u biti ni jedan od dvostranih i trosratnih ugovora nije imao nikakav učinak na prodaju EGP-u s obzirom na to da su ugovori bili usredotočeni na klijente izvan Europske unije. Komisija nije dokazala svoje navode da su japanski proizvođači kondenzatora sudjelovali na sastancima s ciljem smanjenja tržišnog natjecanja u EGP-u.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 23. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 1/2003⁽¹⁾, Komisijinih Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni⁽²⁾ i temeljnih načela utvrđivanja novčanih kazni, posebice načela jednakog postupanja i proporcionalnosti

Naposljetku, tužitelj tvrdi da je Komisija time što je u obzir uzela neproporcionalnu vrijednost prodaje i time što je zanemarila navodno ograničene veze između povrede i EGP-a, povrijedila članak 23. stavke 2. i 3. Uredbe br. 1/2003, Komisijine Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni i temeljna načela utvrđivanja novčanih kazni, posebice načela jednakog postupanja i proporcionalnosti.

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak u SL-u 2016., L 173, str. 108.)
- (²) Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Tužba podnesena 25. lipnja 2018. – Intas Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (INTAS)

(Predmet T-380/18)

(2018/C 294/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, India) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije INTAS – prijava za registraciju br. 14 153 811

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. travnja 2018. u predmetu R 815/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- podredno, izmijeni spornu odluku tako da prigovor vrati Odjelu za prigovore kako bi on ponovno razmotrio prigovor;
- EUIPO-u naloži snošenje tužiteljevih troškova nastalih povodom ove tužbe i troškova koji su nastali pred vijećem;
- podredno, ako druga stranka pred vijećem intervenira u postupak, EUIPO-u i intervenijentu naloži da zajednički i solidarno snose tužiteljeve troškove nastale povodom ove tužbe i troškove koji su nastali pred vijećem.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 26. lipnja 2018. – Sta*Ware EDV Beratung protiv EUIPO-a – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Predmet T-383/18)**

(2018/C 294/69)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Njemačka) (zastupnik: M. Bölling i M. Graf, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „businessNavi” – žig Europske unije br. 9 155 698

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. svibnja 2018. u predmetu R 434/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome poništena odluka Odjela za poništaje od 16. veljače 2017. (postupak za proglašavanje žiga ništavim br. 12 336 C) i utvrđeno da žig Europske unije br. 9 155 698 businessNavi (figurativni žig) ostaje upisan u registar za sljedeće usluge iz razreda 42:

ažuriranje softvera, savjetovanje u svezi s računalima, konzultantske usluge u svezi s računalnim softverom, analiza računalnih sustava, projektiranje računalnih sustava, upravljanje podacima na serverima, usluge EOP stručnjaka, savjetovanje u području elektroničke obrade podataka (usluge informatičara), izrada programa za obradu podataka, savjetovanje u svezi s hardverom i softverom, implementacija EOP programa u računalne mreže, instalacija i održavanje softvera za pristupanje internetu, instaliranje računalnih programa, konfiguriranje računalnih mreža pomoću softvera, nadzor performansi i analiza mrežnog rada, administracija servera, tehničko upravljanje u području elektroničke obrade podataka

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 58. stavka 1. točke (a) i članka 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s pravilom 22. stavcima 3. i 4. i pravilom 40. stavkom 5. Uredbe Komisije (EU) br. 2868/95.

Tužba podnesena 27. lipnja 2018. – Iccrea Banca protiv Komisije i JSO-a**(Predmet T-386/18)**

(2018/C 294/70)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rim, Italija) (zastupnici: P. Messina, F. Isgro i A. Dentoni Litta, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018. i, prema potrebi, njezine priloge, kao i sve eventualne kasnije odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora, iako još nepoznate, na temelju kojih je Banca d'Italia donijela odluke br. 0517765/18 od 27. travnja 2018. i br. 0646641/18 od 28. svibnja 2018.;
- na temelju članka 268. UFEU-a banci ICCREA Banca dosudi naknadu štete koja se sastoji od većih plaćanja koje je ona izvršila, a koju joj je prouzročio Jedinstveni sanacijski odbor u izvršavanju svojih funkcija utvrđivanja doprinosa koje tužitelj treba platiti,
- podredno, i ako odbije gore navedene zahtjeve, proglašiti nevaljanost članka 5. stavka 1. točke (a) i točke (f) te uredbe (ili, prema potrebi, cijele uredbe) zbog neusklađenosti s temeljnim načelima jednakosti, nediskriminacije i proporcionalnosti;
- u svakom slučaju, naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova nastalih u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018., i njezinih priloga, kao i svih kasnijih odluka tog odbora, iako još nepoznatih, u skladu s kojima su u odnosu na tužitelja određeni doprinosi na temelju Delegirane uredbe EU 2015/63 ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. točke (a) Uredbe EU/63/2015, kao i na povredi načela nediskriminacije i načela dobre uprave.
  - S tim u vezi navodi se da je Jedinstveni sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. točke (a) Uredbe 63/2015, pri utvrđivanju iznosa doprinosa koje duguje tužitelj, jer nije uzeo u obzir unutargrupne obveze.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. točke (f) Uredbe EU/63/2015, kao i na povredi načela nediskriminacije i načela dobre uprave.
- S tim u vezi navodi se da je Jedinствени sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. točke (f) Uredbe EU/63/2015 i doveo do dvostrukog uračunavanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti postupanja tijela Unije kao kriterija za nastanak izvanugovorne odgovornosti na temelju članka 268. UFEU-a.
- S tim u vezi navodi se da postupanje Jedinственог sanacijskog odbora sadrži sve relevantne pretpostavke za koje se u europskoj sudskoj praksi oduvijek smatra da su temelj za takav zahtjev, odnosno nezakonitost spornog postupanja institucija, postojanje stvarne štete i uzročnu vezu između takvog postupanja i navodne štete.
4. Četvrti tužbeni razlog, istaknut podredno i incidentalno, koji se temelji na povredi načelâ učinkovitosti, ekvivalentnosti i jednakog postupanja, koja dovodi do toga da se Uredba br. 2015/63 ne može primijeniti.
- S tim u vezi navodi se da potencijalna neusklađenost između te uredbe i situacije u kojoj se nalazi tužitelj povrjeđuje gore navedena načela jer bi osobama koje se nalaze u istoj činjeničnoj situaciji kao ICCREA doprinosi bili smanjeni, što dovodi do nezakonitog pogoršanja situacije tužitelja, s posljedicom da se u sličnim situacijama postupa na različite načine.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015 L 11, str. 44.).

Tužba podnesena 28. lipnja 2018. – Mellifera protiv Komisije

(Predmet T-393/18)

(2018/C 294/71)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Njemačka) (zastupnik: A. Willand, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije Ares (2018) 2087165 od 19. travnja 2018., koja je tužitelju dostavljena istog dana;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećem tužbenom razlogu.

Povreda članka 10. stavka 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ⁽¹⁾ i Aarhuškom konvencijom ⁽²⁾

- Tužitelj ističe da je produljenje odobrenja za tvar glifosat upravni akt koji se može preispitati u postupku na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe br. 1367/2006.
- Usto se osobito ističe da je produljenje odobrenja „pojedinačna mjera” jer je okviru postupka za odobrenje donesena odluka u odnosu na podnositelja zahtjeva.
- Nadalje, ističe se da se odobrenje za tvar glifosat prema važećim odredbama smjelo izdati samo u skladu s odgovarajućim ograničenjima i uvjetima za zaštitu bioraznolikosti.
- Naposljetku, tužitelj prigovara na pogreške u postupku za produljenje odobrenja za tvar glifosat.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)
- (²) Konvencija Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša

---

Tužba podnesena 27. lipnja 2018. – TrekStor protiv EUIPO-a (Theatre)

(Predmet T-399/18)

(2018/C 294/72)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije „Theatre” – prijava za registraciju br. 16 374 886

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. travnja 2018. u predmetu R 2238/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 2. srpnja 2018. – Zhadanov protiv EUIPO-a (PDF Expert)**(Predmet T-404/18)**

(2018/C 294/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Igor Zhadanov (Odessa, Ukrajina) (zastupnik: P. Olson, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije PDF Expert – prijava za registraciju br. 16 257 735

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. travnja 2018. u predmetu R 1813/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- registrira prijavu žiga Europske unije br. 16 257 735 za „Softver informatičke aplikacije za osobna računala, mobilne telefone i prijenosne elektroničke uređaje, osobito, softver za gledanje, uređivanje i upravljanje pdf dokumentima”;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Žalbeno vijeće pogriješilo je jer nije priznalo posebnu narav robe za koju je podnesena prijava;
- Žalbeno vijeće pogriješilo je prilikom razmatranja podnesenih dokaza kada je zaključilo da prijavljeni žig nema razlikovni karakter stečen uporabom.

Tužba podnesena 3. srpnja 2018. – Holmer Dahl protiv SRB-a**(Predmet T-405/18)**

(2018/C 294/74)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Helene Holmer Dahl (Madrid, Španjolska) (zastupnici: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías i A. Lois Perreau de Pinninck, odvjetnici)

Tuženik: Jedinostveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost Jedinstvenog sanacijskog odbora i naloži mu plaćanje naknade štete koju je pretrpio zbog svih radnji i propusta tog odbora zbog kojih je izgubio dionice društva BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A. čiji je bio imatelj;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru da mu na ime naknade pretrpljene imovinske i neimovinske štete plati sljedeći iznos (u daljnjem tekstu: potraživani iznos):
  - na ime imovinske štete, ukupni iznos od 160 558,41 eura za amortizaciju dionica Banco Popular i
  - na ime neimovinske štete, iznos do najviše 160 558,41 eura ili iznos koji Opći sud smatra prikladnim;
- odobri povećanje potraživanog iznosa za kompenzacijske kamate od 7. lipnja 2017. do izricanja presude kojom se odlučuje o ovoj tužbi;
- odobri povećanje potraživanog iznosa za odgovarajuće zatezne kamate od dana izricanja te presude do cjelokupnog plaćanja potraživanog iznosa, po stopi koju određuje Europska središnja banka (ESB) za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u predmetu T-659/17, Vallina Fonseca/Jedinstveni sanacijski odbor (SL 2017., C 424, str. 42.).

**Tužba podnesena 2. srpnja 2018. – mobile.de protiv EUIPO-a – Droujestvo S Ogranichena
Otgovornost „Rezon” (mobile.ro)****(Predmet T-412/18)**

(2018/C 294/75)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: mobile.de GmbH (Dreilinden, Njemačka) (zastupnik: T. Lührig, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon” (Sofija, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije mobile.ro – žig Europske unije br. 8 838 542

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2018. u predmetu R 111/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 18. stavka 1. točke (a), u vezi s člankom 64. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 19. stavka 2. i članka 10. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625, u vezi s člankom 64. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 60. stavka 1. točke (a), u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 2. točkom (a) podtočkom (ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 4. stavka 3. UEU-a, u vezi s pravnim načelom iz članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 i članka 61. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Portigon protiv SRB-a

(Predmet T-413/18)

(2018/C 294/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Portigon AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: D. Bliesener i V. Jungkind, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika od 12. travnja 2018. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2018/03), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-420/17, Portigon/SRB⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL 2017, C 277, str. 56.

Tužba podnesena 4. srpnja 2018. – Silgan Closures i Silgan Holdings protiv Komisije**(Predmet T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Silgan Closures GmbH (München, Njemačka) i Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder i V. Weiss, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku o pretrazi C(2018) 2173 *final* od 6. travnja 2018., dostavljenu 24. travnja 2018.;
- poništi svaku mjeru koja je bila donesena na temelju pretrage koja je bila provedena na temelju te nezakonite odluke;
- osobito naloži Komisiji predaju svih preslika dokumenata koje je ona u okviru pretrage napravila i uzela, pod prijetnjom poništenja buduće Komisijine odluke pred Općim sudom; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Povreda bitnih prava obrane i postupovnih načela

U okviru prvog tužbenog razloga tužitelji osobito prigovaraju da je Bundeskartellamt (Savezni ured za tržišno natjecanje, Njemačka) Komisiji proslijedio informacije koje su tužitelji stavili na raspolaganje Saveznom uredu za tržišno natjecanje u okviru svoje suradnje u nacionalnom postupku koji je u tijeku od 2014. i koje se zbog toga prilikom razmjene informacija na temelju članka 12. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 ⁽¹⁾ nisu smjele proslijediti.

2. Nedostaci u obrazloženju Odluke o pretrazi i prekomjerno širok i neodređen opis predmeta pretrage („fishing expedition”) i nedostatak dovoljnih indicija**3. Povreda načela proporcionalnosti**

U vezi s ovime tužitelji ističu da nalaganje pretrage na temelju istraga i stanja postupka Saveznog ureda za tržišno natjecanje nije bilo ni nužno ni prikladno.

4. Zloupotreba ovlasti

U okviru četvrtog tužbenog razloga ističe se da se nalaganje pretrage temelji na nerelevantnim razmatranjima. Riječ je o nezakonitoj suradnji između Saveznog ureda za tržišno natjecanje i Komisije kako bi se omogućilo Komisijino sankcioniranje poduzeća koje se na nacionalnoj razini ne bi moglo provesti zbog zakonodavnih praznina.

5. Komisijina nenadležnost i povreda načela supsidijarnosti

U vezi s ovime tužitelji prigovaraju da nije ni vidljivo da bi za Savezni ured za tržišno natjecanje bilo prikladno da se postupci koji su pred njim u tijeku pravilno dovedu do kraja ni zbog čega bi se postupak zbog svojeg opsega ili svojih učinaka u tako kasnom trenutku bolje vodio na razini Unije.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Tužba podnesena 10. srpnja 2018. – Bauer Radio protiv EUIPO-a – Weinstein (MUSIKISS)

(Predmet T-421/18)

(2018/C 294/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: G. Messenger, Barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Simon Weinstein (Beč, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije MUSIKISS – prijava za registraciju br. 12 317 616

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. u predmetu R 510/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 6. srpnja 2018. – Fissler protiv EUIPO-a (vita)**(Predmet T-423/18)**

(2018/C 294/79)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt i K. Middelhoff, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „vita” – prijava za registraciju br. 15 857 188*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. ožujka 2018. u predmetu R 1326/2017-5**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR